

1992

1992/1

{k19921A}

VEZÉRCIKK

Útravaló • Kovács Zoltán

Ismét elkezdünk egy új évet. A nehezedő gazdasági körülmények között a világ fiai szorongva kémlelik a jövőt, nem tudván, mit hoz az rájuk. Új év – új problémák. Sőt, az előző évinél súlyosabb problémák – vélik.

Mi mit mondunk a jövőre gondolván? Félünk, hogy ismét emelik az árakat, netán hogy elbocsátanak a munkahelyünkről? Ne tegyük! „A mi Istenünk az égben van, és amit akar, azt mind megcselekszi.” (Zsolt 115,3) Az Úr felette áll a földi élet gondjainak és tudja, hogy mire van szükségünk. „Az Úr megemlékezik mi rólunk és megáld minket” (Zsolt 115,12) ebben az évben is! Mindenkor Hozzá fordulunk, mert „jobb az Úrban bízni, mint főemberekben reménykedni.” (Zsolt 118,8–9) Jobb az Úrban bízni, mint egy biztos állásban reménykedni. Jobb az Úrban bízni, mint az összegyűjtött vagyonban reménykedni.

Ezért nem kell tehát félnünk semmitől. Részleteiben nem tudjuk, hogy mit hoz a jövő, de azt tudjuk, hogy a nagyobb nehézségek nagyobb hitbeli megtapasztalásokkal, nagyobb szabadításokkal járnak együtt, közelebb hoznak minket az Úrhoz, s ily módon áldásul szolgálnak számunkra.

Fontos, hogy a pénzünket arra fordítsuk, amire valóban szükséges. Ne csökkentsük az adakozást az Úr házában, áztatván magunkat, hogy Ő sem kívánja, hogy olyan sokat adjunk, hiszen tudja, hogy nekünk sincs. Ő a keveset is meg tudja sokszorosítani, ha akarata szerint használjuk, és a sokat is meg tudja kevésbéteni, ha visszatartjuk magunknak. Igéje igaz, bízhatunk Benne: „Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben mindenkor teljes elégségetek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek.” (2Kor 9,8).

A világ fiai sem bíznak az anyagi javakban, ezért aggodalmaskodnak. A világ fiai várnak valamire, maguk sem tudják mire. Valójában sóvárogva várják „az Isten fiainak megjelenését.” (Róm 8,19) Ránk várnak, hogy a Szentlélektől vezetettve, az Ő erejét és hatalmát is megmutatva jelenjünk meg közöttük. Várják, hogy elmenjünk hozzájuk az igazi evangéliumot hirdelve, hogy fénysugár tűnjön fel reménytelenségük egén. Ők még mindig várják a megváltó eljövételét, minket pedig az igazi Megváltó küld, hogy hirdessük: a megváltás megtörtént! Csak el kell fogadni. Hinni kell Jézus Krisztusban, s aki hisz, az üdvözüli!

Így, nem is olyan félelmetes ez az esztendő! Nem rettegve várjuk a holnapot, hanem örömmel, boldog kíváncsisággal, hogy vajon mit fog cselekedni legközelebb az Úr, a mi Istenünk. Mi is cselekedjük akaratát minden nap, figyelvén a Szentlélek vezetésére!

MEDITÁCIÓ

Különbözőségünk ne legyen szakadék közöttünk! • Nagy Miklós

%, „Imé újat cselekszem, most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeket.” (Ézs 43,19)

Európa keleti fele forradalmi változásokat él át. Ezek a változások megdöbbentő erővel beszélnek a világot teremtő Isten erejéről, hatalmáról. Birodalom omlott-omlik össze szemünk láttára. Birodalom, amelyet teremtőik és örökösök örökkévalónak hittek. Világmegváltónak hirdetett ideológiák üresedtek szájalmassá és váltak szellemi hulladékká. Az ember azonban, aki szemlélője, részese talán áldozata mindennek, pusztán e tényről nem változik meg. Az, hogy a forradalmak megtisztulást eredményeznek közhely, de nem igaz. Megtisztulást, megújulást csak az őszinte Istenkeresés, a bűnbánat hozhat az ember életébe. Mégis reménységgel és várakozással szemlélem ezeket a változásokat. Bennük velem együtt sokan Isten erejét, hatalmát és nemzetek felé áradó kegyelmét látják.

Az új esztendő az új ébredés esztendeje. Az ébredés egyik feltétele az evangéliummal való találkozás, amely előtt Isten – társadalmi szinten – megnyitotta a kapukat. Visszaemlékezem néhány régebbi újévi ünnepre, benne igehirdetéseinkre. Hatalmas változásokra általában nem számíthatunk. Az Ige sem készített fel ilyenre bennünket. Inkább a kitartó, hűséges biblikus életre biztatott. Annak kitartó őrzésére, amink van. Biztos vagyok benne, hogy az újévi igehirdetések ma is biztatnak minderre. De mindezek mellett különös töltéssel biztatnak, indítanak az evangélizáció munkájára. Egy új bizonyossággal hirdetem az Igét: „Imé újat cselekszem, most készül, avagy nem tudjátok még?”

A hajnalt számunkra elsősorban nem az egészségesebb gazdasági és politikai élet kezdete jelenti, persze mindebből nem sokat tapasztaltunk még meg. Reménységünk és bizakodásunk alapját a prófétai üzenetek és Isten kegyelmének sokasodó jelei adják.

Ne éljünk vakon, szándékosan becsukott szemmel. „Nagyok az Úrnak tettei, kikutathatják akiknek csak kedvük telik benne” (Zsolt 111,2) Több gyülekezetben tapasztalható a mozdíthatatlanság. Görcsös ragaszkodás egy állóvíz élethez. Ragaszkodás a megüresedett, tartalmát vesztett régi formákhoz. Ragaszkodás a „nem tudás” vélt biztonságához.

A filippibeliéről mondja Pál: részt vettek az evangélium ügyében (Fil 1,5). Istenünk azt várja tőlünk, hogy mozduljunk meg. Mindnyájan, öregek és fiatalok. Vegyünk részt az evangélium ügyében! Vegyünk részt annál is inkább, mert láthatjuk, az Úr valóban utat szerez a pusztában. Ez új évben is pusztá marad a pusztá, a kietlen pedig lehet, hogy még kietlenebb. Urunk ígérete azonban az, hogy lesz járható út a pusztában. Ez az út hitem szerint az evangélizációs lehetőség. Az evangélium előtt nyitottak az iskolák, a szociális otthonok, a gyermekvédő intézetek. Az önkormányzatok tisztségviselői tapasztalatom szerint segítik tevékenységünket. Persze a cél eléréséhez nem elég az út. Azon járni is kell! A járáshoz mozgató erőre, a Lélek töltésére van szükségünk. A „kietlenbe” öntött folyóvizeknek csatornáit a hívő emberek (Jn 7,38). Hogy élő vizek forrásai lehessünk, ezzel a vízzel először nekünk kell feltöltődnünk.

Isten erejével feltöltődnünk tehát azért kell, hogy alkalmasak legyünk az evangélium hirdetésére bármilyen formában is. Folyamatosan kell ezt tennünk szembe nézve a legkülönbözőleg kiívásokkal, legyőzve testi erőtlenségünket, egyéni és gyülekezeti rossz szokásainkat magunk mögött hagyva. Lelki ürességünk a múlt hibáira, mulasztásaira utal. Ürességünket azonban nem szüntethetjük meg gyülekezetben liturgikus tapsolással, erőszakosan bevezetett új istentiszteleti szokásokkal. (Akik ismernek, tudják, hogy nem a taps és az új dicsőítési formák ellen beszélek. A Béke gyülekezet, ahol szolgálom vidám gyülekezet.)

Lelki éhséggel és szomjúsággal kell keresni Jézus Krisztust és az ő igazságát. Bűnbánó szívvel kérve őt, hogy újítsa meg életünket. Kapni Jézus Krisztusból és adni embertársainknak, Krisztus szeretete és az ő igazságának keresése, a lélekmentés nagy feladata tegye egyé szíveinket. Az Isten folyói így, akarata szerint bizonyára megtelnek vízzel.

Állítólag az egyik magyar átok a széthúzás. Széthúzásnak ne legyen helye gyülekezeteinkben. Ne válasszon el testvért atyjafiától, gyülekezetet gyülekezettől. Ha megszűnnénk egymás módszereit, gyakorlatát becsmérelni. Ha megszűnünk „ujjal mutogatni”, ha céljaink között egymás munkájának segítése is ott lenne, akkor, ha kiáltanánk az Úr meghallgatna bennünket. Meghallgatna és bírnánk az ígéretet: „és vezérel téged az Úr szüntelen, megelégtíti lelkedet a nagy szárazságban is, és olyan leszel mint a megöntözött kert, és mint a vízforrás amelynek vize el nem fogy” (Ézs 58,9–11).

Bárcsak az új esztendőben sokunk őszinte vágya lenne megtelni Szentlélekkel. Az európai imalánc egyik célja az, hogy Isten pünkösdi népe Szentlélekkel teljesen, annak bizonyító jeleivel, nagy erővel, embermentő hatalommal hirdethesse az evangéliumot.

Felejtjük el sérelmeinket. Különbözőségünk ne legyen szakadék közöttünk. A lojalitás nem egyenlő a gerinctelenséggel, az elvtelen megalkuvással. Pál apostolt esetleges hibái mellett sem nevezhetjük ilyennek, mégis az Úr szavaként olvassuk az általa írt Róm 14-et. Lássuk meg a kárhozott embermilliókat, és tudjuk Isten újat cselekvő akaratáról. Ne csak munkásokat kérjünk az aratás urától, hanem halljuk meg reánk vonatkozó szavait is: „menjete el...”!

ÍRÁS AZ ÍRÁSRÓL

A Messiás békeországa (Ézs 11,1–9) • Balog Miklós

Igeszakaszunk összefügg az előző rész végével, ahol azt olvassuk, hogy a „*Seregeknek Ura levagdalja az ágakat... és a magastermetűek kivágattatnak... megaláztatnak, és Libanon erdeje megdől...*”

Isten ítéletéről van tehát szó, amely után azonban vigasztalás, örömhír (evangélium) hangzik az érkező Messiásról, aki a várva-várt békekort meghozza: „*És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből... Akin az Úrnak lelke megnyugszik... a hatalomnak lelke... És lakozik a farkas a bárányal... Nem ártanak és pusztítanak sehol...*”

A Dávidi királyság fája Ésaías korában már részben ki is vágatott Assíria által, de a próféta már a teljes kivágatás képét hozza: a törzsököt, a csonkot. Isten könyörülő szeretete azonban a csonkból is támaszthat új hajtást, mely majd Isten országává nő ebben a világban. Kifejezi ez a kép azt is, hogy a múlt véres háborúinak – a kivágatásnak örökre vége lesz, mégis abból sarjad ki, mint égető szükség a Messiás uralkodásában a boldog béke korszaka.

Ésaías próféciája egyrészt már be is teljesedett Jézus Krisztus megszületésével és lelki királyságával; másrészt pedig teljesedőben van második eljövételével, királyságának, békeuralmának az egész világra testileg-lelkileg kiterjedő törekvésével, melyhez a történelemben egyre közelebb jutunk.

Jézustól azt várták kortársai, hogy Dávid dicsőségét idézve, fegyveres hatalmon alapuló politikai világbirodalommal fogja meglepni Izráelt. Isten azonban már akkor sem a fegyverekben látta népe örök jövőjének megoldását, hanem egy merőben más hatalomban, a szónak, az igének, az evangéliumnak a hatalmában (Róm 1,16; Jel 1,16; 2,16). Ha Jézus földi uralkodókhoz hasonló fegyverrel szerzett birodalmat alapított volna, akkor azokhoz hasonlóan fegyver által kellett volna el is pusztulnia. (Mt 26,52).

Az elvágott törzs képe azt is jelentheti, hogy az ószövetségi kor lezárult, mert nem töltötte be hivatását, de belőle fakad az új, először egy személyben, aki betölti hivatását, s önkéntes

követőiből alapít új – az idők végéig érvényes – királyságot.

Alkalmazhatjuk továbbá a próféciaát magára az emberre is. Amiképpen az ószövetség csonkjából sarjadt ki az új, azonképpen a mi óemberünk halálából – kivágattatásából – támad fel az új ember, hogy beteljesüljön az az ige is: „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus” (Gal 2,20).

A Messiás békeországában megszűnik a bűnös múlt átkos öröksége. Elveszíti érvényét a régi ítélet: „átkozott legyen a föld temiattad”. A természet romlása az ember romlásával kezdődött, megújulása pedig az ember megújulásával fog kezdődni, s folytatódik majd az ember társadalmi és természeti környezetében. A farkasnak a báránnyal való együttélése a kibékíthetetlennek látszó ellentétek megoldását jelenti. Mivel nem vak véletlenek hajtják végre a történelmet, hanem az öntudatos ember, az embert kell jobbá tenni, nemes értelemben vett erkölcsi lényé ahhoz, hogy jobbá tegye a világot. A gyűlölet, a bosszúállás, a revans, hogy jobbá tegye a világot. A gyűlölet, a bosszúállás, a revans helyett, mely mindig külső és belső, kisebb és nagyobb háborúságot szül – az aktív szeretetet, a megbocsátást, a múlt lezárását, a békességre igyekvés magasztos eszméit kell érvényre juttatni az emberben, hogy ez vesszőszálként kisarjadjon, majd dús lombú fává növekedve, beboríthassa az egész világot. Ez Jézus Krisztus programja. – Hitünk szerint.

Jézus Krisztus, mint örökkévaló Isten a záloga az eljövendő örökkévaló békének. De amiképpen első eljövetele előtt volt útkészítője, tanításainak és tetteinek, kegyelmének és királyságának előhírnöke, azonképpen ma is kell lennie. Amiképpen az Ő első eljövetelét megelőző korok társadalmában maximálisan megérlelődött az igény mindarra, amit Ő hozott az egyén és a közösség számára, – azonképpen egyetemesebben érlelődik az Ő második eljövetelét megelőző korban az igény, a maradandó béke, biztonság és bőség boldog beteljesülésére. Továbbá amiképpen az Ő első eljövetelét nemcsak egy vallásos ember, Bemérlítő János készítette elő, hanem kora történelmi és társadalmi alakulásai is, míg „az idők teljessége” eljött, azonképpen ma is úgy irányítja az eseményeket Isten – mint aki a történelem Istene is –, hogy sokan a bemérlítőkön kívül is tudatosan vagy tudat alatt, akarva vagy akaratlanul az Ő országa eljövetelét munkálják. De legboldogabbak a Békesség Fejedelme útjának készítésében azok, akik tudatosan törekszenek terve megvalósítására. Hogy melyik korszak mikor és milyen katasztrófák előtt vagy után következik be, arról Isten szándékosan azért nem adott egyértelmű és pontos kronológiát, hogy úgy imádkozzunk, mintha ma meghalnánk és úgy dolgozzunk, mintha örökké élnénk, mert ez a kettő – a halál és az örök élet – biztos.

CÍMLAPON

Közösségünk Bibliai Főiskolája – Megnyitóünnepségi igehirdetés... • Az összeállítást Kovács Zoltán készítette

%Amint azt a '91/5-ös számunkban röviden hírül adtuk, megnyitotta kapuit közösségünk Bibliai Főiskolája. Mostani összeállításunk bepillantást enged a főiskola megalakulásának és beindulásának hátterébe.

Megnyitóünnepségi igehirdetés, amelyet Paul Gracza testvér tartott, aki feleségével Jocelyn Graczával és kislányukkal 1991 óta tartózkodnak Magyarországon. Az Assemblies of God kiküldetésében közösségünk missziói munkájában segítenek. Mandátumuk, bár meghosszabbítható, egyelőre négy évre szól. Ez idő alatt az amerikai külmissziót végzők közötti gyakorlat szerint egyszer térhetnek haza. Gracza testvér nagyapja magyar származású, nagybörzsönyi, ő azonban Washingtonban született, 1960-ban. A bibliai főiskola elvégzése

után érlelődött meg elhatározása hazánkba jönni.

„Kérlek azért titeket én, ki fogoly vagyok az Úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhívástokhoz, mellyel elhívattatok, teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvetvén egymást szeretetben, igyekeztvén megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelében. Egy a test és egy a Lélek, miképpen elhívástoknak egy reménységében hívattatok el is; egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség; egy az Isten és mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felette van és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik. Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint. Ezokáért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek. (Az pedig, hogy fölment, mit jelentene mást, mint hogy előbb le is szállott a föld alsóbb részeire? Aki leszállott vala, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb minden egeknél, hogy mindeneket betöltsön. És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.” (Ef 4,1–13)

Nagyon boldog vagyok, hogy itt lehetek ma. Sok testvér nevében hozok nektek köszöntést, akik velünk együtt örvendeznek ezen a napon. Köztük az Egyesült Államokban lévő gyülekezeteink központi vezetőjétől Raymond Carlson testvértől, és a külmissziós osztály vezetőjétől Loren Triplett testvértől, valamint a magyar pünkösdi mozgalom nagy barátjától, Robert Mackish testvértől. Mindannyiuk nevében hozom a köszöntést, és egy picit örülök is, hogy én vagyok itt, mert ha ők itt volnának, akkor nekem ülnöm kellene. Tudjátok, hogy az én szívem és feleségem szíve is Magyarorszáért dobog.

Abban az örömben volt részem, hogy bibliai főiskolát végezhettem az Egyesült Államokban. Már az első napon, az első órán a tanár megkérdezte tőlünk, hogy miért vagyunk ott. Mi a szívünk vágya, miért mentünk oda? Én tudtam, és most is tudom, hogy Isten volt az, aki megérintette szívemet, és a Szentlélek által elhívott az aktív szolgálatra, de még akkor sem tudtam, hogy mi lesz az én szolgálatom, misszionáriusi vagy pásztori munka. Tudtam, hogy el kell kezdenem a tanulást, de nem tudtam, hogy a végén melyik irányban fogok továbbmenni. Jó, ha a diákok már most ugyanezzel a kérdéssel szembetalálkoznak. Miért vagyok én itt, mint tanuló, vagy mint előadó, vagy mint a Közösség vezetője? Miért van ez, hogy elkezdjük ezt az iskolát, mint ahogy tesszük ezt ma?

Az egészhez meg kell értenünk a szolgálatot, amire Isten elrendelte az eklézsziát. Az Ige tisztázza az egyház küldetését: Isten arra hívott el minket, hogy felemelkedjünk jelenlétében és dicsérjük Őt.

Az eklézsia másik szolgálati feladata az evangélizáció. Máténál olvassuk Jézus szavait, hogy „tegyetek tanítványokká minden népeket”. Márknál azt olvassuk, hogy „hirdessétek az evangéliumot szerte az egész világon”. A Cselekedetek könyve beszámol arról, hogy hogyan töltekeztek be Szentlélekkel az apostolok, és ezután Krisztus tanúi lehettek Júdeában, Samáriában, és a földnek mind végső határáig.

A harmadik iránya az egyház szolgálatának Krisztus testének felépítése, amiben az imádat felfelé irányul. Az evangélizáció vízszintes irányban kiható sugárzás. Amikor a gyülekezet Krisztusban való felépüléséről van szó, akkor belső építésről beszélünk. Ez magában foglalja a felkészülést, a képzést is, a tanítást, a tanulást és a tanítványságot.

Hiszem azt, hogy az iskola segítségül lesz a diákoknak abban, hogy dicsérjék Istent, elkötelezettséget ad az evangélizációra. Mégis, a bibliai főiskolán belül a belső építés az, hogy a hallgatók felkészüljenek Krisztus testének építésére.

Fontos, hogy megértsük a gyülekezet szolgálatának célját, ami a 12. versben így található meg: a szentek tökéletesbbitése céljából, szolgálat munkájára, hogy Krisztus teste felépülhessen.

A Kadarkúton elindított bibliai főiskola nem lesz eredményes és gyümölcsöző, ha nem lesz benne egység. Az iskola az Úré. Ez Isten iskolája. Nem az enyém, nem a miénk, Istené. Ő ajándékozta nekünk, de vele együtt hatalmas felelősséget helyezett ránk, mert változatlanul Ő a tulajdonos. Azért imádkozom, hogy Isten munkálkodjon mindannyiunk szívében úgy, ahogy Pál apostol itt mondja, hogy Ő Lelke által legyen a Krisztus testében harmonikus együttműködés. A bibliaiskola olyan munka, amiben mindannyian részt veszünk. Bekapcsolódnak a hallgatók, a helyi gyülekezetek és a helyi pásztorok, az előadók, az adminisztrációt végzők, a Közösség vezetősége. Ez olyan munka, amelyben sokféle munkásnak kell együtt dolgozni. Nem valami egészen újat akarunk kezdeni, és nem valami mindenkivel ellenkezőt. Nem a Pünkösdi Közösség ellenére, hanem vele együtt és benne akarunk dolgozni, hogy az a küldetés, amit Isten a Közösségre bízott, kibontakozzon, és megtaláljuk feladatunkat az országban.

Nagyon jó dolog Krisztus testében együttműködni. Hangsúlyozom: egy a Lélek, egy a test, és mi mindannyian egy reménységre hívtattunk el. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy Istent követünk. mindenkinek Atyját. Ezért hatalmas egyesítő erő munkálkodhat ma a szívünkben. Hiszem azt, hogy Isten hatalmas látást és felelősséget helyezett szíveinkre Magyarországgal kapcsolatban. Vágyam és imádságom az, hogy együtt legyünk szemtanúi és cselekvői Isten Magyarországra vonatkozó terve megvalósulásának. Isten ajándékokat adott a gyülekezetnek. Pál kiemeli, hogy Isten az, aki adja az ajándékokat. Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétáknak, evangélistáknak, pásztorokul és tanítóknak. Csodálatos dolog megérteni azt, hogy Isten ajándékozott, és adta ezeket a szolgálatokat, amelyek együttműködése segíti a mesteri terv megvalósulását. Ezek az ajándékok együttműködnek, és nem egymás ellen. Az egyház nem tud működni csak apostolokkal, csak prófétákkal, csak evangélistákkal, csak pásztorokkal vagy csak tanítókkal. Ezeknek összhangban kell együttműködniük ahhoz, hogy Isten terve megvalósuljon az emberek szükségére. Hiszem azt, hogy szívünk együtt dobban akkor, amikor Isten tervét megismerjük. Hiszem, hogy mindannyiunk szíve mélyen érintett és odaszánt arra nézve, hogy megláthassuk országunkat megtérve, és Istenhez fordulva, hogy láthassuk életetek sokaságát, akik halottak a bűn számára.

Nincs szükség arra, hogy én mondjam el néktek, hogy milyen nagy szükségek és hiányok vannak ebben az országban. Az abortuszok száma itt az egyik legmagasabb a világon. Az öngyilkosságok száma is az egyik legmagasabb. Rengeteg a szétesett család, az összetört szív. Egyre több a munkanélküli. Sokan elszegényednek, és már a villanyszámlát sem tudják kifizetni. Ilyen helyzetben egyre erősebb a nyomás az embereken. Szívem mélyéből fakadó imádságom az, és hiszem azt, hogy ma itt egyek vagyunk ebbe, mint Krisztus testének képviselői Magyarországon, valamint ebben az iskolában is ez az imádságunk, odaszánva magunkat igazán az Úrnak, hogy támasszon Isten új pásztorokat, új apostolokat, új evangélistákat, olyanokat, akik olyan területeket törnek fel, ahol még eddig nem volt az evangélium hirdetve. Támasszon Isten prófétákat, akik Tőle kapott bölcsességgel kinyilatkoztatják az Úr akaratát. Adjon Isten ifjakat, evangélistákat, akik hirdetik a tiszta evangéliumot, és tanítókat, akik tanítják a gyülekezeteket, hogy mindezeket hogyan kell csinálni. Imádságunkra Isten ad fiatalokat, hogy legyenek pásztorok és tanítók Krisztus testén, az eklézsián belül, akik életüket odaszánják, és igazságban és tisztaságban szolgálják az Urat, akik képesek arra, hogy táplálják és pásztorolják Krisztus nyáját, és határozott és erős vezetést adjanak Isten neve dicsőségére.

Ezen az iskolán keresztül Isten fiatalokat ragad meg, és tökéletesíti ajándékaikat, tálentumaikat. És ez az imádságom, hogy ennek az iskolának az eredményeként, hiszen olyan sokat és olyan sokan munkálkod(t)unk ezért, Isten formálja ki és mutassa meg ezeket a személyes ajándékokat, és a fiatalok felkészített drága ajándékként adassanak az Ő kezéből a magyar Közösségnek, hogy az Isten országa erősödjön és növekedjen itt, Magyarországon.

Pál arról a célról beszél, amire adtak ezek az ajándékok. Szívemnek vágya az, hogy az evangélium által Isten érintse és változtassa meg a szíveket Magyarországon. Higgyétek el, hogy Isten keresi és várja a bennünk lévő odaszánást, az akarást. Gyakran kell azt mondanunk, hogy igen, Istenem, én akarom csinálni. Tudjuk nagyon jól, hogy sokkal többről van itt szó, mint egy elhatározásról, mert el kell indulni, lépni kell mindennap Krisztussal. Ez az ország túl nagy ahhoz, hogy benne Isten egy-két ember által végezze el munkáját. Egy pásztor, vagy egy helyi gyülekezet, nem tudja elvégezni a teljes munkát minden területen. Ez az egyik oka annak, hogy összehívtunk benneteket a bibliaiskolára, hogy legyenek Istennek Krisztus munkájára felkészített emberei az országban, felkészülve teológiailag és tanításbelileg, a szolgálat gyakorlati területein is. Ezek mind olyan dolgok, amelyekben Isten dolgozik szívünkben és életünkön keresztül, azért, hogy az aratás eredményes munkásai legyünk. Jézus ezt mondta: kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába. Ezelőtt pedig azt mondta, hogy az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Úgy néz ki, hogy azóta is mindig ez a helyzet. Hiszem azt, hogy a mai napon nagyot lépünk előre ezen a területen. A hit lépése ez. Olyan lépés, aminek alapja Krisztus. Imádkozom azért, hogy Magyarország népe élvezze e bibliaiskola gyümölcseit. Ma 15 hallgatóval elindulunk. Vannak előadók és adminisztratív munkatársaink, akik együtt akarnak dolgozni Isten dicsőségére. Ott vannak a helyi pásztorok és gyülekezetek, akik imádsággal és anyagi támogatással mögötte állnak ennek az iskolakezdetnek. Ott vannak a Közösség vezetői, akik akarták az indulást Isten akarata szerint. Így azért imádkozom, hogy Magyarország ismerje meg a főiskola célját, mert ez Isten dicsőségére való dolog, az Ő királyságának az előrehaladását segíti, fiatalokat készít fel és gyakorlatban is kiképez, hogy képesek legyenek Krisztus munkáját végezni. Mindez az egység drága érzésével indul el, amit átélünk most ezekben a pillanatokban. Annak megértése révén indul, hogy munkánk és odaszánásunk által sok minden megvalósul. Mindehhez szükségesek azok az ajándékok, amiket Isten ajándékoz az egyháznak, azért, hogy hűséges szolgák legyünk, olyanok, akik odaáldoztuk életünket Krisztus keresztyén.

Igaz, hogy az aratnivaló sok és a munkás kevés. Úgy néz ki, hogy ez mindig így volt, és ezért mindig imádkozni kell. De mégis egy sürgető kérés van bennem, mikor elkezdjük az első bentlakásos bibliai főiskolát a magyar Pünkösdi Közösségben, az, hogy egy pár év múlva a munka hűséges végzése következtében, az odaszánt személyes életek gyümölcseként, hadd tudjuk elmondani mindannyian együtt, hogy igen, érett volt az aratnivaló, de mi mindannyian bekapcsolódunk, és elvégeztük a munkát, amit ránk bízott az Úr, mert volt elég felkészült munkásunk az aratásra. Mindannyiunk életének teljes odaszánására van szükség ehhez, és imádságainkra, valamint kemény és hűséges munkára. Ezek alapján Isten támaszt fiaikat és leányokat, és együtt elküld bennünket az aratás mezejére. Mivel a munkánk eredményes, sok gyümölcs terem, és a nagy aratás befejeződik. Ez az én vágyam. Ez a tiéd is? Együtt most felajánljuk magunkat és ezt az iskolát Isten dicsőségére és az Ő királyságának javára. Ámen.

{k1992101}
{k1992102}

Loren Triplett

Ez az első bentlakásos főiskolánk (Elhangzott az évnyitón) • Tóth László

Soha nem volt ilyen nagy jelentősége az egészséges igei tanításnak, mint napjainkban. Ezért legyen a képzés mottója a 2Tim 3,13–4,5-ben található igeszakasz:

„A gonosz emberek pedig és az ámitók nevednek a rosszaságban, eltévlyedvén és eltévlyítvén. De te maradj meg azokban, amiket tanultál és amik reád bízottak, tudván kitől

tanultad, és hogy gyermekségedtől fogva tudod a szent írásokat, melyek téged bölccsé tehetnek az idvességre a Krisztus Jézusban való hit által. A teljes írás Istentől ihletett, embere, hogy tökéletes legyen, minden jócselekedetre felkészített. Kérlek azért az Isten és Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat az ő eljövetelekor és az ő országában, hirdesd az ígét, állj elő vele alkalmas, alkalmatlan időben, ints, feddj, buzdíts teljes béketűréssel és tanítással. Mert lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik, hanem a saját kívánságaik szerint gyűjtenek magoknak tanítókat, mert viszket a fülök; és az igazságtól elfordítják az ő fülöket, de a mesékhez odafordulnak. De te józan légy mindenekben, szenvedj, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.”

Ez az első bentlakásos bibliai főiskolánk. A Pünkösdi Közösség a 20-as évek elején indult Magyarországon. Ezidőben laikus munkások végezték – rendkívül eredményesen – a lelki munkát. Nem volt különösebb képzésre lehetőségünk. Szervezett, iskola jellegű képzés egészen a 60-as évekig nem volt. 1967-ben indult meg a SZET lelkészképző a Szabadegyházak Tanácsába tömörült kisegyházak részvételével, amin többen részt vehettünk közösségünkben. Néhányan az akadémiai záróvizsgáig is eljutottunk. A tanárok között is lesz néhány olyan testvér, aki elvégezte ezt a főiskolát és záróvizsgát tett a Református Teológiai Akadémián.

Később gyülekezeti munkásképzőt is szerveztünk Közösségünkön belül. Szép számmal vannak olyan testvéreink, akik elvégezték ezt a három éves tanfolyamot, ami levelező képzés volt ugyanúgy, mint a SZET lelkészképző is. A SZET és az ÁEH megszűntével más körülmények közé kerültünk, és azóta latolgatjuk a saját nappali tagozatos bibliai főiskola létrehozását. Hála az Úrnak, hogy most, többszöri számvetés után, nem tudva még sok mindent, elindíhattuk ezt a bibliai főiskolát. Hála az Úrnak amerikai testvéreink támogatásáért ez ügyben.

Azon igyekszünk, hogy a főiskolán ne csak a tanulás legyen az elsődleges cél, hanem a lelkimunkások gyakorlati képzése. 15 hallgatóval indulunk, az igazgatótanácsban zömmel akadémiai képesítésű lelkipásztorok vannak. Ők fognak tanítani. A főiskola hivatalosan is bejegyzett, a Művelődési Minisztérium által nyilvántartott. Mint ilyen, az oktatás színvonalában is megegyezik az állami főiskolák színvonalával.

Tantárgyanként vizsgázni kell. Az oktatás egységekre bontott. Ha valaki elvégez egy több tantárgyból álló egységet, akkor erről bizonyítványt kap. A tanulást tehát az egyes egységek befejeztével abba lehet hagyni.

Az Assemblies of God nemzetközi levelező bibliaiskolájának tananyagát tanítjuk. Az anyagot zömmel lefordítjuk magyar nyelvre. Az első évfolyamban, júniussal bezárólag 18 könyv anyagát kell elsajátítani a Biblia mind jobb megismerése mellett. A könyvek egyenként kb. 200 oldalasak, vagyis az első évfolyam anyaga olyan 4000 oldal. Fő tankönyv a Biblia, a könyvek csak kiegészítésül vannak. Minden hónapban két tantárgy lesz, amiből a hónap végén vizsgázni kell. Ezután új előadók jönnek, és ők tanítják az újabb tantárgyakat.

A második évfolyam részben kihelyezett munkával telik, részben a képzés folytatódik konzultációk formájában. Szeretnénk a második évfolyamban már Budapesten dolgozni. A 3. és a 4. évfolyam ismét bentlakásos lesz és magas szintű. A héber és görög mellett élő nyelvként az angolt tanítjuk. Ez utóbbi oktatása már az első évfolyamban megindul. Amerikai előadók is lesznek, akik megértését először tolmácsok segítik.

A főiskola anyagi háttere – a hit mellett – a következő: A hallgatók havi 1000 forint tandíjat fizetnek. Kapunk gyülekezeti adományokat, amerikai testvéreink is jelentősen hozzájárulnak a költségekhez. Normatív állami támogatást is kapunk a hallgatók után, ugyanúgy, mint bármely más főiskola. Tehát nem leszünk anyagiakban a kadarkúti intézmény terhére.

{k1992103}

{k1992104}

Főiskolások egy csoportja.

„Szolgálatunk jövője szempontjából jobb, ha fiataljaink saját iskolánkban tanulnak” • *Fábián Attila*

{k1992105}

%December közepén beszélgettem Fábián Attila testvérrel a bibliai főiskolánkról. Az általa mondottak segítségével bepillantást nyerhetünk a főiskolán és a háttérben folyó munkába.

– Már közel három hónapja működik a bibliai főiskola. Az eddigi tapasztalatok alapján mit tudnál mondani, életképes-e az iskola a jelenlegi formájában?

– Istennek hála azért, hogy létrejött, hogy működik a főiskola. Magam is szerencsés voltam nemcsak az előkészületekben és a megnyitón részt venni, hanem novemberben egy tantárgyat is tanítani, ami a lelki ajándékokról szólt. A főiskola Kadarkúton, meglehetősen puritán körülmények között működik. Ott találtunk lehetőséget a nappali tagozatos tanításra.

Benyomásaim szerint – de mások tapasztalata is ezt mutatja – az iskola légköre nagyon jó. Jó a hallgatókkal együtt lenni. Különösen sokat jelent az az adottság, hogy nem csak a tanórák szűk keretein belül tanár-diák viszonyban vagyunk együtt, hanem gyakorlatilag egy épületben tartózkodunk éjjel-nappal. Gyakran a tanórákon kívüli beszélgetés, imádkozás, gyakorlati munka, konfliktusok feloldása többet nyújt a nevelés és képzés területén, mint a tanórák. Ez az a fajta mester és diák együttélés, ahogyan a tanítványok Krisztus körül éltek. Persze én nem vagyok olyan mester, mint Ő. Úgy érzem magam, mint egy a tanulók között, és így is mutatkoztam be a hallgatóknak és igyekeztem ezt a hangot és hozzáállást tartani is. Sajnos, az iskolából viszont adódik egy olyan dolog, hogy van számonkérés is, és ennél a pontnál ez a viszony megváltozott. Ez nem elszámoltatás, hanem testvéri felmérése annak az ismeretszintnek, amit a tanulás során a hallgatók elsajátítottak.

– Ennek ellenére sem szabad jószívűnek lenni a számonkérésnél, hogy megfelelő színvonalat érjen el az oktatás.

– Igen. Ez átvisz arra a területre, hogy azért ez főiskola, és mi szeretnénk ezt ilyen tekintéllyel a tananyag és a színvonal szempontjából egyaránt kiépíteni és a későbbiekben fenntartani. Történelmünk során először adott az a lehetőség, hogy minden különösebb akadémikuskodás, adminisztrációs beavatkozás vagy más teológiák vagy izmusok szűrője nélkül abszolút szabadon létesíthettünk bibliai főiskolát. Nemrég jelent meg a Magyar Közlöny 1991/134. száma, melynek 2740. oldalán az új főiskolák felsorolásában szerepel az Evangéliumi Pünkösdi Közösség Bibliai Főiskolája Budapest székhellyel. Ez hatalmas lépés az oktatás területén, amiért különösen hálásak vagyunk az Úrnak. Ezen kívül az is fontos viszont, hogy a kiadott bizonyítványokat milyen körben tudjuk elismertetni. Ez már nagymértékben tananyagunknak az egyéb teológiai oktatási anyagokhoz viszonyított megmértetésén alapul. Még nem alakult ki a minisztériumban, hogy milyen fórumokon kell az anyagunkat megvédeni ahhoz, hogy az elismertetés széles körű legyen. Bízunk abban, hogy nem csupán a saját köreinken belüli, hanem szélesebb körű elismeréshez jutunk a bibliai főiskolánkat illetően. Különösen azért, mert a tananyag, amit tanítunk, az ICI nemzetközi levelező intézetnek a tananyaga. Oktatási szintjében, tematikájában, követelményrendszerében is már többszöri nemzetközi megmértetésen ment keresztül és ez az egyik legjobban elismert bibliaiskolai oktatási rendszer.

– Mi az ICI, mi a feladata, hogyan szerveződik?

– Az ICI az Assemblies of God amerikai pünkösdi misszió nemzetközi levelező bibliaiskolája. Annak idején sok misszionárius élt családotul a harmadik világban, ahol a misszionárius gyerekek képzése nagyon nehéz feladatot jelentett. Ez a kényszer vitte rá a pedagógiában jártasabb misszionáriusokat a levelező tanrendszer kidolgozására. Ez a szisztéma nagyon hasznosnak bizonyult, mert a misszionárius gyerekek az általános ismeretek terén sem maradtak el az amerikai iskolákban tanuló társaiktól.

Látták, hogy a rendszer életképes és átöleli a kultúrát is, ezért hasonló módon kezdték el a

bibliai alapképzéseket megszervezni, és hosszú fejlődés után jutottak el a mai állapothoz, amikor jóformán a világ minden részét eléri tananyagukkal. Alapvetően nemzetközi és levelező oktatásról van szó az ICI tananyag esetében. Vannak alapismereteket tartalmazó könyvek, majd ezekre építve magasabb szintű képzést biztosítók, ahol a keresztény lelkimunkásoknak szóló sorozat is van, amit tanítunk az első évfolyamnak. Ezután jön a lelkimunkásoknak való középszintű anyag, majd pedig az akadémiai szintű tananyagrendszer, ami a 3–4. évfolyam anyaga lesz. Az első évfolyam anyaga önmagában is három részből áll, összesen 18 tantárgyat tartalmaz hatos csoportokban. Viszonylag kevesebb elméleti alapozás mellett inkább a témák gyakorlati megközelítését adja a személyes hívő élet, a misszió és a gyülekezet élete területén.

– *Honnan kaptuk az angol nyelvű tankönyveket?*

– A tananyag használata felől az igazgatótanács döntött az Országos Presbitérium jóváhagyásával. Az ICI levelező bibliaiskolával, több mint tíz esztendő kapcsolata van közösségünknek. Ez a kapcsolat eléggé alacsony szintű volt korábban, hiszen a bibliai oktatás és a nemzetközi kapcsolatok is erősen korlátozottan működtek a korábbi, szocialista rendszerben. Pontosan egy éve történt, hogy az ICI új igazgatója Brüsszelből Robert Mackish testvérünkkel együtt megkeresett bennünket és felajánlottak egy szélesebb körű együttműködést, segítséget a kelet-európai országok felé, így felénk is. A kezdeményezés tehát ötőlük indult, de addigra már részünkről is felvetődött a bibliai főiskola gondolata. A kettő szerencsésen találkozott, bár a két elképzelés nem teljesen ugyanaz. Az ICI megmarad a levelező oktatás szervezésénél, amelyhez arra van szükségük, hogy tananyagaik az adott nemzeti nyelven könyv formájában megjelenjenek, és nem szeretetadományként, hanem megfelelő áron megvásárolhatóak legyenek. Így egyfajta önfenntartó rendszerré kellene válnia, ha már megfelelő mennyiségű könyvet ki tudunk adni, és a könyvterjesztésünkön keresztül bárki érdeklődő személy hozzáférhet ezekhez. A későbbiekben egy levelező szisztémát kell kiépíteni, ami nem csak Közösségünk gyülekezetein belül hanem más kisegyházakban is működne.

Ezek a tankönyvek nem mossák el a pünkösdi jelleget, viszont nem is hangsúlyozzák úgy, mint valami mindeneket leseprő dolgot. Megtartják a bibliai egyensúlyt, ahogyan a Biblia tanításai tisztán tartalmazzák a karizmatikus igazságokat a Szentlélek személyére, a szentlélekkeresztségre, a nyelvekenszólásra, a lelki ajándékokra és az újszövetségi gyülekezet Szentlélek által vezetett gyakorlatára vonatkozólag. A tankönyvek ezen bibliai igazságokat tanulhatóvá és taníthatóvá teszik minden ilyen irányban érdeklődő ember számára.

– *Hogyan történik a tankönyvek fordítása, lektorálása stb.? Mikorra várható az első könyvek megjelenése magyar nyelven?*

– Az ICI-jal való régebbi kapcsolatunk már annyi eredményt hozott, hogy nagyon korlátozott példányszámban ugyan, de már most is hozzáférhető magyar nyelven három könyvünk. Ezeket külföldön nyomták a baptista testvérek megrendelésére. A főiskolai hallgatók számára ezeket a tankönyveket fenntartjuk. Nem olcsó könyvek, áruk az előállítás minőségének megfelelő. Utánnomásukra szükség lesz, s ha ezt sikerül megfelelő példányszámban kivitelezniük, akkor hozzáférhetőek lesznek a szélesebb közönség számára is. Szükséges e fordítást lektorálni is, mivel egyes dolgokat helyre kell igazítani, mert a fordítás baptista szemszögből készült.

Az első évfolyam 18 könyvének fordításával szépen haladunk előre. Ezt a sorozatot kell teljes mértékben lefordítanunk ahhoz, hogy a bibliai főiskolát egyáltalán működtetni tudjuk. A fordításokat a Közösség keretein belül azoknak a fiataloknak a bevonásával végezzük, akiknek legalább középfokú nyelvvizsgájuk van angolból, és megfelelő szinten tudnak olvasni és fordítani. A Logosz gyülekezet is vállalata, hogy ez az ígéret meg is valósul.

– *Kérlek mondj valamit a fordítás folyamatáról is!*

– A fordítók kéziratban készítik el a nyers fordítást néhány alapszempont

figyelembevételével, pl. igyekszünk a formát egységesíteni. A finn testvérek adományából rendelkezünk egy számítógép rendszerrel, amibe betápláljuk a kéziratos fordítás szövegét. E munkára főfoglalkozásban alkalmazunk egy fiatal testvérnőt, aki már korábban is számítógépen dolgozott. A számítógépre felvitt anyagot lektorálásra odaadjuk annak a testvérnek, aki az illető tantárgyat tanítani fogja a főiskolán. Így ismerkedik a tananyagával. másrészt elvégzi az első lektorálást: kijavítja a gépelési hibákat, a fordítási hibákat, a fogalmi zavarokat. megpróbálja – ha szükséges – közérthetőbbé tenni a szöveget.

Az így átnézett munkaközi példányt újra felvisszük a számítógépre, kijavítván a hibás helyeket. Ezután a számítógépen elvégezzük a tördelést és a szerkesztést, kialakítjuk azt a formátumot, amibe már belekerülhetnek az ábrák, térképek, fényképek, amiket az eredeti könyvből fénymásolóval kimásoltunk. Az egészet lézerprinterrel kinyomtatjuk, majd fénymásolóval 16 példányban lemásoljuk. Így jut belőle egy-egy darab a 15 hallgatónak és a tanárnak is. Az ICI-jal megállapodtunk, hogy ezek az anyagok szigorúan csak a bibliaiskolán belül kerülhetnek forgalomba. Nem kerülhetnek a hallgatók személyes tulajdonába sem, mivel ez az anyag nincs olyan szinten, főleg a lektorálást illetően, hogy könyv alakjában megjelenhessen. Ez márka- és színvonalvédelem, amihez szigorúan ragaszkodnunk kell, mert az ICI-jal való együttműködés itt még nem fejeződik be. A bibliaiskola keretein belül ez így nekünk elég, és az ICI megengedte, hogy ilyen színvonalon felhasználjuk az anyagot, és az ICI elindulhassunk és dolgozhassunk a főiskolán.

Az ICI-jal való együttműködés viszont célul tűzi ki, hogy ezek a tananyagok nyomdai úton, könyv formájában megjelenjenek, és a könyvesboltunkon keresztül hozzáférhetőek legyenek bárki számára. E cél érdekében a tanulás során minden hallgató és a tanár maga is újból átnézi a teljes szöveget. A diákoktól kérjük, hogy tapasztalataikat, javításaikat írják bele a kéziratba, hogy az esetleges hibákra fény derüljön. Eszrevételeik a vizsga után a tanári jegyzetben kerülnek összesítésre, és utóbbi kerül vissza hozzánk. Ennek alapján elvégezzük az újabb javítást. Ezután alkalmaznunk kell még egy szaklektort is, aki már a könyvnyomtatáshoz kapcsolódóan vizsgálja át a szöveget. Az ő szűrője után már gyakorlatilag nyomdakész kéziratunk lesz.

Terveink szerint a 92-es év folyamán az első hat könyvet szeretnénk kiadni, hármat még az első félévben. Ehhez még meg kellene oldanunk a finanszírozás kérdését.

– *Honnan kapunk anyagi támogatást a tankönyvek kiadásához és a főiskola működtetéséhez?*

– Ez a legnehezebb probléma. Ígéreteink vannak, segítséget eddig is kaptunk az Assemblies of God amerikai pünkösdi gyülekezetektől. Nem minden ígéret valósult meg, nekünk is áldozatot kell vállalni ez ügyben. A fordításokat, a gépelést, a lektorálást, a szerkesztést, a fénymásolást, a fűzést, a javításokat elvégezni nagyon komoly, szakmai ismereteket is igénylő munka, amit meg kell fizetnünk. A fordításokért csak 25%-át fizetjük a Magyarországon szokásos szakfordítói díjnak. Testvéreink még így is sokszor hitelbe fordítanak, és csak akkor tudunk fizetni, ha erre befut valamilyen összeg. Várhatóan azért be fogjuk tudni váltani ezeket az ígéreteinket, túlnyomó részben az amerikai testvérektől kapott támogatásból, másrészt pedig saját közösségi forrásainkat is igénybe kell venni. Ez befektetés, áldozat, ami azt hiszem, jó oltáron, jó cél érdekében történik.

Az első segítséget, amiből a fordítást el tudtuk kezdeni, az Assemblies of God közösségen belül a vasárnapi iskolás gyermekek gyűjtötték össze olyan akciójuk révén, hogy egy-egy vasárnapon a fémpenzeket gyűjtötték össze. Azon versenyeztek, hogy ki tud többet összegyűjteni, kinek a zacskója nehezebb. Hallottam Paul-tól egy történetet, hogy volt egy rafinált kisfiú, aki a féldollárosát felváltotta, és tízcentesekben adta be, mert úgy súlyban többet nyomott. Ilyen módon gyűlt össze 2000 dollár (150–160 ezer forint), mivel el tudtuk indítani a fordítást. Az anyagi fedezet további biztosítása akadozik, pillanatnyilag hátrányban vagyunk. Több olyan fordítás és más jellegű munka készült már el, amiket nem tudtunk kifizetni, de hisszük, hogy Isten ad ebben segítséget és lehetőséget, hogy emiatt ne akadjunk

fenn.

– *A főiskolának nincs saját épülete, nincsenek tankönyvek. Ez miatt nem lett volna-e helyesebb a bibliaiskola megnyitását egy évvel elhalasztani?*

– Az OP ülésen felvetődött ez a kérdés, és az volt az alapállásunk, hogy ez egy nagy hitbeli lépés. Kiléptünk a hajóból a vízre... Ez biztos. De az is biztos, hogy bizonyos lépéseket akkor kell megtennünk, amikor itt van az ideje. És ez nem mindig a pénzügyi alapokon múlik, hanem sokkal inkább azon, ahogy Jézus mondta Péternek: „Gyere!” Úgy érezzük, hogy ez volt az a pillanat, amikor lépnünk kellett. Gondoljunk csak az oktatási törvényre, a magyar demokrácia adta lehetőségekre. Ezzel szemben már most is érezhető a nagyegyházak, elsősorban a katolikus egyház dominanciára való törekvése. Ez előrevetíti annak árnyékát, hogy a főiskola megnyitásának lehetősége nem biztos, hogy egy év múlva is meg lesz. Most viszont, kézbe véve a Magyar Közlönyt, előnyben vagyunk. Egy új főiskolát jóval nehezebb elindítani, mint egy már meglévő megvédeni. Tehát ennek a fényében léptünk.

Másrészt fiataljaink részéről olyan jelzések érkeztek, hogy igénylik a nappali tagozatos bibliaiskolát. Ha nálunk nincs erre lehetőség, akkor más gyülekezetek iskoláiba fognak járni. A tanításbeli tisztaság és saját szolgálatunk megalapozása és jövője szempontjából jobb, ha fiataljaink a saját iskolánkban tanulnak. A külföldi bibliaiskolai ösztöndíj lehetőségek szűkültek, tehát segítségükkel ezt a problémát nem tudjuk megoldani.

– *Ehhez kapcsolódik az is, hogy nincsenek a főiskolán főállású tanárok. Nyilvánvaló, hogy az oktatást nem lehet hosszú távon ilyen alapon végezni.*

– Ma még (beszélgetésünk időpontjában) valóban nincs egy főállású tanár sem, de éppen a napokban döntött úgy az Országos Presbitérium, hogy minden anyagi bizonytalanság ellenére vállalkozunk arra, hogy Telegdi József testvérünket, mint a főiskola dékánját főállásban alkalmazzuk. Legalább egy emberünk legyen, akinek ez a fő feladata.

Szép dolog lenne, ha gyülekezeteink minden zokszó és ellenszolgáltatás nélkül hozzájárulnának ahhoz, hogy a tanítást végző felsőfokú végzettségű lelkipásztorok egy-egy hónapig taníthassanak a hétköznapiokon. Ez a magyar pünkösdi mozgalom jövőjéhez való hozzájárulás lenne, a főiskolát támogató adakozás. Szerintem nem jó pásztor az, akit a gyülekezete nem tud egy hónapig nélkülözni, és nem jó gyülekezet az, amelyik a pásztor nélkül nem tud működni egy bizonyos ideig. Tehát a főiskola ilyen alapon továbbra is fenntartható.

Végleges megoldásként nem ideális az, hogy Kadarkúton csinálunk mindent. A gyermekmisszió, az ifjúsági tábor, az öregek gondviselése, a szemináriumok megrendezése, a főiskola, mindez Kadarkútra hárul. Annyira nem komplex ez az objektum, hogy ennyi célra egyaránt megfelelő lenne. Minden szempontból szükséges, hogy a bibliaiskola közelebb kerüljön Budapesthez, és önálló épületben működhessen. Ez ügyben imádságban állunk az Úr előtt. Némi ígéretünk van a kaliforniai testvérektől, hogy komolyabb összeggel segítenének ebben. Hisszük, ha az Úr elérkezettnek látja az időt, és mi magyarok is hajlandóak leszünk több terhet vállalni, akkor ezt Ő biztosítani fogja számunkra.

{k1992106}

Tankönyvek – még angolul.

{k1992107}

Dékáni beiktatás – Pécelen

{k1992108}

{k1992109}

Paks • ifj. Kovács Béla

%Paks – aligha van ember kis hazánkban, aki ne hallotta volna még e város nevét. Az itt épült atomerőműnek köszönhetően mindannyian ismerjük Paksot. Azt már sokkal kevesebben, hogy működik ebben a városban egy kis pünkösdi gyülekezet, amely az utóbbi időben nagy fejlődésnek indult. A gyülekezet lelkipásztora Durkó Albert, aki idén januártól áll e szolgálatban.

Paks és a környékbéli gyülekezet

– Albert! Légyszíves, mutasd be Paksot az Élő Víz olvasóinak. Tudjuk, hogy az atomerőmű építésével kapcsolatban az ország minden tájáról érkeztek emberek, akik aztán itt telepedtek le. Milyen az ő hozzáállásuk, viszonyuk a valláshoz?

– Városunk két részből áll. Az egyik rész az óváros, ahol az emberek főleg mezőgazdasággal foglalkoznak, és igen vallásosak. Ezen a területen mind a katolikus, mind a református, mind pedig az evangélikus egyház igen nagy befolyással bír, s az emberek a nagy „vallásosságukban” szinte megközelíthetetlenek az igazi evangéliummal. A másik rész az „atom-város”, ahová az ország szinte minden településéből jöttek emberek. Az előző politikai rendszerből következően ezek az emberek egyrészt MSZMP-s múlttal rendelkeznek, sőt még ma is tagjai ennek a pártnak, másrészt pedig igen anyagiassak, nagyratörők és talán beképzelték is. Az evangélium szempontjából Paks „kemény dió”. (Természetesen csak emberileg, hisz Istennél semmi sem lehetetlen.)

– Mikor alakult Pakson gyülekezet, kik voltak az elődök ebben a nehéz munkában, amire az előbb utaltál?

– A gyülekezet Korvin Henrik tv. munkálkodására, főleg volt evangélikus személyek megtérése által alakult 1944-ben. A gyülekezet létszáma azóta kb. 20–25 fő körül mozgott. Idősebb testvéreim közül többen átérték a betiltás időszakában még a börtönt is. Később a gyülekezet pásztorlását Korvin János tv. vette át. és egészen idén január 27-ig vitte is ezt a szolgálatot.

– Te fiatal ember vagy, és fiatal a pásztori szolgálatban is. Hogyan történt, hogy Békésről Paksra kerültél, s ott rövid időn belül a gyülekezet pásztorává lettél?

– Két éve kerültem Paksra, Békésről. Tulajdonképpen nem lelkipásztornak jöttem, sőt meg sem fordult a fejemben, hogy esetleg itt Pakson az legyenek. Megnősültem és bátyám hívott, hogy péküzemében dolgozzunk együtt a feleségemmel. Hosszú vívódás után, mivel Békésen is sok feladatunk volt az ifjúság körében és a gyülekezetben is, úgy döntöttünk a feleségemmel, hogy mégis eljövünk. A gyülekezet pont idekerülésünk idejében talán történelme legnehezebb időszakát élte át. A testvérek nagy örömmel fogadtak és rögtön feladatokkal láttak el. Ők határozott imameghallgatásnak vették ideköltözésünket.

Korvin János tv. a gyülekezet akkori pásztorává az Úr vezetésére hivatkozva a vénekkel együtt felkért, hogy vállaljam el a pásztori szolgálatot. Hosszú hónapokig tartó gondolkodás után végül is igent mondtam, ha a gyülekezet is megválaszt és igent mond rám. Megtörtént. Így lettem teljes idejű lelki munkás. Szolgálatomat azzal a szilárd meggyőződéssel kezdtem, ami az egyesületünk neve is: Mégis van remény!

– Érdekes dolog, amikor az Úr valakit szolgálatra hív el. Sokan kíváncsiak rá, hogyan is lehet ezt megtapasztalni. Neked milyen vezetésed volt az Úrtól, amikor vállaltad a lelkipásztori szolgálatot?

– Mint már mondtam, nem készültem egyáltalán arra, hogy Pakson lelkipásztor legyek. Tíz éves koromban ugyan, amikor megtértem és az Úr betöltött Szent Szellemével, egy határozott meggyőződés alakult ki bennem, hogy én mindenképpen az Úr szolgálója leszek és gondoltam arra is, hogy lelkipásztorként fogom szolgálni az Urat. Úgy gondoltam azonban, hogy ez majd 30–35 éves koromban lesz így. (Egyébként is csupán két évre indultunk el otthonról és

szerettünk volna ez idő után ismét Békésen szolgálni.) Döntésemben egy határozott látás segített. Láttam a Duna két oldalán kiteljesedő missziói munkát Dunaújvárostól egészen Mohácsig. Tudom, hogy ez az Úrtól volt. Sőt, belső bizonyosságot kaptam arra nézve, hogy a paksi gyülekezetben lesz szolgálatunk. Ezt a munkát én ifjúsági munkának képzeltem el. De az Úr másképpen döntött.

– *Egy év alatt huszonheten merítkeztek le Pakson, ami azt jelenti, hogy a gyülekezet létszáma rövid időn belül megkétszereződött. Mi az, ami a növekedést hozta Pakson: evangélizációk, szociális munka?*

– Azok a dolgok amelyek nálunk történnek és történtek, mind csak igen kicsi hangyalépések. Az igazi komoly áttörésre még mindig várunk és aktívan igyekszünk munkálni, hogy ez meg is történjen. Tavaly létrehoztuk a MÉGIS VAN REMÉNY egyesületet, amely kimondottan a missziói munka összefogására, irányítására, kezelésére alakult. Létrehoztunk az egyesületen belül egy klubot is. Itt tért meg a bemerítkezettek 80%-a. Igen sok nagyméretű evangélizációt tartottunk, de ezek egyelőre csak magvetések voltak, látható, konkrét eredmény nélkül. A megtérők döntő többsége a személyes meghívásra, a személyes evangélizációra kereste fel klubunkat. Nagy öröm számomra, hogy gyülekezetünk idősebb tagjai is példaértékűen támogatják a fiatalokat és a missziót. Adakoznak, böjtölnek, imádkoznak és minden tőlük telhetőt megtesznek az előrehaladáshoz.

– *Az előbb említetted, hogy az idősebbek és a fiatalok egyaránt kiveszik részüket a munkából. Szerinted mi a fiatalság feladata a gyülekezetben?*

– A fiatalok szerepe a kezdeményezés, lelkesedés, mozgatás. A lelki ill. szellemi pezsgést, felfrissülést ők adják meg. Az idősek pedig bölcsességükkel, tapasztalatukkal – nem akadályozzák, hanem segítik ezt a munkát. Ifjúsági óráink, mint olyanok nincsenek, ezt helyettesíti a klub, amely egy általunk bérelt helyen van. (Vagyis nem az imaházban.) Erre azért volt szükség, hogy a pünkösdiokről korábban beidegződött rosszindulatú híresztelések ne riasszák az embereket. Egy semlegesnek tűnő klubba viszont nagyon szívesen, vallási előítélet nélkül lejönnek, hogy meghallgassák kicsoda is Jézus?

– *Beszélgetésünk végén hadd kérdezzek meg, mit vársz a jövőtől?*

– Tudom, hogy az Úr hatalmas dolgokat és sok embert ígért. Ezért minden erőmet a tanítványságra, tanítvánná tételre és a misszióra fordítom. Az előrehaladás feltétele véleményem szerint: látás, ima, konkrét vezetés és kitartás. Személy szerint szeretnék az Úr kezében alázatos, hasznos eszköz lenni. Akarom, hogy az ébredés középpontjában én is és a gyülekezet is ott legyen. Rengeteg tervem, látásom, elgondolásom van, hiszem, hogy az Úrtól.

– *Az Úr áldjon meg téged és gyülekezetedet. Köszönöm a beszélgetést.*

{k1992110}

{k1992111}

Még egyszer az 1991-es Ifjúsági Napokról • Telegdi József–Nagy Miklós

%S talán nem fölöslegesen. Három testvér, fiatal lelkipásztor: Chernel András, Nyeste Ferenc és Pintér Imre mondja el véleményét az alkalom megszervezését, tartalmát érintő kérdésekről, ami a későbbiekben hasznos is lehet.

Chernel András:

– *Mi volt a mai két előadásod témája? A tartalmáról ha mondanál röviden valamit!*

– Bemerítkezés, bűnrendezés. Első előadásom témája a bűnrendezés volt. A bűn eredete a hitetlenség. János evangéliuma 16. szerint a Szentlélek ebben a tekintetben is feddi a világot. A hitetlenség együttjár Isten iránti engedetlenséggel. Ez elszakít Istentől. Következménye

halál és pokol. Az élet a Szentírás szerint Istennel való rendezett kapcsolatomban valósul meg. E rendezésnek hét mozzanata: felismerés, elítélés, bűnbánat, szabadulás utáni vágy, megvallás, szabadulás, jóvátétel. Igazi bűnbánatot csak az Isten Igéje ébreszt. Arra a bűnbánatra gondolok, amely Istennel való rendezett kapcsolathoz vezet. A „tékozló fiú” e bűnbánattal visszakerült az atyai házba.

Előadásomban említettem bűnbánattal és bűnbocsánattal kapcsolatos bibliátlan tanításokat és eszközöket. Például a katolikus egyház bűnbocsátó cédulákkal való manipulációit (bár ez ma már nem gyakorolt) és a tisztító-tűzről való tanítását. Luther Márton szerint a hívők egész életében jelen kell lennie a bűnbánatnak, de az Ige is erre tanít. Sokan eltitkolják bűneiket, gondolva, hogy az idő majd megoldja. Bemerítő János ezeket „vipérák”-nak nevezi. A meg nem bánt és vallott bűn nem bocsáttatik meg.

A bűnvallást nem nagyon gyakoroljuk, pedig bibliai (Zsolt 32; Mk 15; Jak 5,16). Ajánlottam az egymásnak való bűnvallás gyakorlatát. A tanítás után többen megkerestek és megvallották eddig titkolt bűneiket, majd együtt imádkoztunk. Ez egy radikális formája a bűnrendezésnek. Bűnömet megvallom magam előtt, testvérem és Isten előtt, az egész szellemvilág előtt. A kísértő erejét ezzel megtöröm. Természetesen bűneinket csak megbízható, valóban Isten embereinek valljuk meg!

Szó volt még a bűnbocsánat hittel való elfogadásáról. Nem az érzéseim döntenek el, hogy bűneimet Isten megbocsátotta-e. Az Ige arra tanít, hogy a megbánt és megvallott bűnt Isten megbocsátja. Ez után senki sem kárhoztathat, én sem magamat.

– *A jóvátétel feltétlenül hozzátartozik a bűnrendezéshez?*

– Igen, feltétlenül.

– *Van-e sorrendje a bűnrendezés két mozzanatának?*

– Nincs feszes sorrendje. A jóvátételt én például hetediknek említettem, de a bűnös bűnrendezés közben bármikor megteheti. Zákeus például ezzel kezdte. A bűnrendezés lehetősége kegyelem. Isten kész bűneink bocsánatára, hogy üdvösséget nyert, neki szolgáló életünk lehessen. Ő kész arra, hogy boldogok lehessünk.

– *Második témád a bemerítés volt.*

– Igen. Szükséges volt erről beszélni, mert kevés egyértelmű tanítás hangzik el róla.

– *Milyen pozitívumait látod az Ifjúsági Napoknak? Mi az, ami jó volt, hasznos, értékes, maradandó és amit továbbra is tenni kell?*

– Mivel az Ifjúsági Napoknak még nincs vége, így véleményt csak az elmúlt időszakra vonatkozóan mondhatok. Az Ifjúsági Napok megtartását továbbra is szükségesnek tartom. Fontosnak tartom, hogy ezeken az alkalmakon szolgálatot vállaló testvérek a jövőben még inkább készüljenek fel vállalt szolgálatukra, legyen az evangélizáció vagy tanítás.

– *Tapasztalod az, hogy a szolgálattelvők lazítottak?*

– Úgy láttam, némely esetben az előadó nem készült fel azzal az alapossággal, amelyet témája megkívánt volna. Volt, aki improvizált. Volt, aki készületlenségét így magyarázta: „Az Úr most így indít”. A fiatalok az itt látottakat mintának véve otthon is így akarják csinálni. Ez nem helyes. Az elhangzott szolgálatok és dicsőítések nem mindig voltak példaadók, a fiatalok igei látását tisztító, ismereteiket mélyítő. Pedig szükség lett volna rá az országba beözönlő sokféle téves vallásos irányzat miatt.

– *Valamit mondanál ezzel kapcsolatban?*

– Az ébredési mozgalmakra gondolok. Nem minden egyértelműen jó és követendő ezekben.

– *Konkréten mire gondolsz?*

– Például az elesések. Isten erejének jelenlétében leeshetnek emberek a földre. De vannak, akik hisztériából kerülnek oda. Pszichés ráhatás vagy fizikai erő is produkálhat ilyet. Persze ezek elutasítása nem szabad, hogy Isten erejének visszautasításához vezessenek. Most, itt az Ifjúsági Napokon is megnyilvánult az Úr hatalmas gyógyulásokban.

Sajnos a negatív jelenségek terjedéséhez közösségünk is hozzájárul könyvesboltja révén. A

bolt nincs megfelelő kontroll alatt. Több rosszat terjesztő könyvet árul, amelyet le kellene tiltani, vagy figyelmeztető véleménnyel ellátni.

De a más közösségekben, ébredési mozgalmakban tapasztalható jót sem lehet egyszerűen lekopírozni, utánozni. Ők fölmentek egy lépcsőn, úgy jutottak oda, ahol vannak. Valószínűleg azokat a lépcsőfokokat, amelyeket ők megjártak, mi sem ugorhatjuk át, hogy ott lehessünk, ahol ők. A test megsanyargatása, az Ige tanulmányozása, életünk odaszánása lehetnek ezek a lépcsőfokok. Tehát nem elég tapsra, örvendezésre fölvezetni ezeket a fiatalokat. Kell, hogy igei belső tartalma legyen életünknek.

– *Ha jól tudom, te is szeretsz lelkesedni, szereted dicsőíteni az Urat.*

– Igen, kell a lelkesedés. Jó az Úr dicsérete, de csak akkor valódi, ha egyúttal ez a gyülekezeti tagok életformája is.

– *Milyen jót tapasztaltál?*

– A fiatalok kezelhetőek, taníthatók, őszintén keresők. Valóban szeretnék az Urat szolgálni. A régi megüresedett tradíciók már nem elég számukra. Keresik az egészséges lelki táplálékot. Fogékonyak az Igére. Talán ezzel a szomjúsággal magyarázható, hogy a hamisat is hamar befogadják. Ezért szükségesnek látom, hogy ezeken az alkalmakon egy idősebb, tekintélyes atyafi, mint szellemi atya öröködjön és kontrollálja a tanításokat, szolgálatokat. Szükséges a fiataloknak elmélyülni az Ige ismeretében, hogy megfelelően reagálhassanak az olyan hamis tanításokat hirdető közösségek kihívására is, mint például a New Apostoli Church vagy az Only Jesus. Szükséges, hogy ne csak a Jehova tanúi tudjanak érvelni, kell, hogy a mi fiataljainknak is legyenek megfelelő bibliai érvei. Nem az az ébredés, hogy mindenfelé nyitunk, hanem az, hogy az akolban lévő bárányokat megerősítjük. Ezt nem a külföldi import tanítások fogják megtenni. Saját helyzetünket, körülményeinket mi ismerjük. A szükséges táplálékot, kenyeret nekünk kell felszolgálni. Fontos, hogy a szisztematikus biblia-használatot megtanulják a fiatalok. Erre nézve példaértékű az ózdi bibliaiskola. Négy szemeszterből áll. Ott tanulható biblia-ismeret, kortörténet, vallástörténet, stb.

– *Tehát tanulni kell.*

– Igen, és nem feltétlenül arra várni, hogy az Úr majd megadja. Tehát fontos a tanulás, a gyülekezeti bibliaóra, fontos a jegyzetelés.

– *Szeretném tudni a szervezéssel kapcsolatos véleményedet.*

– Közösségünkön belül vannak helyek, ahol nagyon jól tudnak szervezni. Itt sajnos ebben nagy az elmaradottság. Ezt a fajta szolgálatot nem szívesen vállalják a testvérek. A rendező gárdában vannak testvérek, akik nem tudják, hogy fegyelmezni nem fülhúzással és kiabálással kell. Itt jegyzem meg, hogy az esti evangélizációt nem szabad fél kilenckor kezdeni, mert így éjfél előtt senki nem tud lefeküdni. A napi program nagyon zsúfolt. Fáradtak, törődöttek az emberek. Szerintem az imaórát legkésőbb fél nyolckor kell elkezdeni.

– *Te milyen szempontok szerint választanád ki a rendezőket?*

– Az ifjúsági nap szolgálattevői eleve kiesnének ebből, nekik más a feladatuk. A gyülekezetek középkorú, idősebb korosztályából választanám ki őket. Vezetőnek pedig egy olyan testvért, akit a többiek tisztelnek és engedelmeskednek neki. Aki tudná a napok programjait, így megfelelően tudná a feladatokat koordinálni. Egy diakóniai értelemben vett házigazda lenne.

– *Visszatérve az Ifjúsági Napok szellemiségére, fontos-e szerinted, hogy milyen irányba menjünk?*

– Feltétlenül fontos, hogy az Ifjúsági Napok tanításai, alkalmi ne csak a jelent szolgálják, hanem tudjanak elérendő célokra is rámutatni. Mutassák meg az odavezető utat, hogy sem a célért, sem az útért ne kelljen a fiataloknak más gyülekezetekbe menni. Az ébredés korszakában vagyunk, igei célok és utak nélkül az ébredés elhúz mellettünk. A vezetőkön, rajtunk múlik megadni az irányt, kijelölni a hamisnak és jónak határvonalát.

– *A taps és a tánc lehet-e liturgia szerinted?*

– Nem szabadna liturgiának lennie. Sajnos a taps már sok helyen liturgiává vált. A táncról

ugyanezt nem tudom. Abban a gyülekezetben, ahol én szolgálok, ezt nem engedem meg. Ha azért énekelünk és tapsolunk, mert a Lélek öröme van a gyülekezetben, nincs baj. De ha azért tapsolunk, hogy jöjjön a Szentlélek, akkor már baj van. Ez csak erőlködés. Ezért nem lehet liturgia. De a Szentlélek jelenlétében sem kell mindig feltétlenül tapsolni. A Szentlélek jelenlétében arcraborulni kell. Ott csendben kell lenni.

Nyeste Ferenc:

{k1992112}

– *Örülök az Ifjúsági Napok sok fiataljának. Szám szerint mennyien vannak?*

– 620 fő regisztráltatta magát, de úgy látom, hogy többen is vannak.

– *Többen, mint tavaly?*

– Igen, és úgy tapasztalom, sokkal több az, aki nemcsak kíváncsiskodni, kirándulni jött el. Egyfajta pezsdülés, megmozdulás van a fiatalok között. Bizonyítja ezt a reggeli imaórai áhítatok látogatottsága is. Annak ellenére, hogy későn fekszenek le, mintegy 150 fő vesz részt a reggeli alkalmakon.

– *Milyenek tapasztaltad az Ige befolyását a fiatalokban?*

– Úgy látom, hogy általában engednek Isten szava irányításának. Többé-kevésbé egységes igei látásuk van, egymás iránt pedig néha meglepő türelemmel és megértéssel vannak. Bibliátlan, szélsőséges megnyilatkozást az imádkozás és prófétálás területén tapasztaltam, bár kivételnek tekinthető egy-két esetben csak.

– *A szolgálattelvő testvérek felkészültségét illetően mi a tapasztalatod?*

– A napközbeni szolgálatok nagy részét nem tudom figyelemmel kísérni, hiszen magam is szemináriumot tartok, vagy valami más elfoglaltságom van. A benyomásom mégis az, hogy a testvérek feladataikat nagyon komolyan vették. Én hasonlóképpen komolyan veszem. Fakultációk előtt mindig keresek egy csendes helyet, ahol egyedül lehetek az Úrral, átnézhetem jegyzeteimet, készülhetek. A szolgálattelvők együtt is imádkoznak, így is hordozva egymás terhét.

– *A nap a reggeli imádsággal kezdődik?*

– Igen. Ezekben az alkalmakon egymásért is imádkozunk. Például szembefordulva egymással. Vagy keresünk egy számunkra ismeretlent és imádkozunk érte, vele.

– *Újonnan megtérők vannak-e?*

– Vannak. A tegnapi esti evangélizáción nyolcan vagy tízen döntöttek Jézus Krisztus mellett.

– *Az evangélizáción volt hívogatás?*

– Igen, majd az előrejövők találkoztak a péceli szolgálócsoport lelkigondozóival, akik segítették őket.

– *Mivel nem vagy megalégedve? Mit kellene jobban tenni?*

– Gyenge pontja az Ifjúsági Napoknak a szervezés. A svéd Európa Konferencia ebből a szempontból elvonta a figyelmet, lekötötte az erőket. A rendezők erejét olyan dolgok is lekötik, amelyekkel nem kellene foglalkozniuk, ha a résztvevőkben több egymás iránti megbecsülés, figyelem lenne. Ha jobban vigyáznánk az éjszakai nyugalomra, csendre, ha nem bánánk önző módon a meleg vízzel, stb.

– *A lelki munka szempontjából úgy látom, most jó az „ellátottság”, van elegendő személy.*

– Igen, ezt jó előre megszerveztük. Tehettük, mert volt rá vállalkozó.

– *Egyéb területeken is van elég szolgálattelvő?*

– Van, de nagy nehézségek árán sikerült ezt megoldani.

– *A fiatalok is szolgálnak?*

– A fiatalok is, de ahol szükséges, idősebbekkel vannak beosztva. Például az éjszakai őröset egy idősebb és vele néhány fiatalabb testvér végzi.

– *A rendezés feladatait valaki koordinálja?*

– A munkaterületeket felosztottuk egymás között. Minden területért más-más a felelős.

- *Az idősebbekkel való együttműködés talán a generációs problémák leküzdésében is segít.*
- Igen, a feladatok nagysága meggyőz bennünket arról, hogy szükségünk van egymásra. Sok helyen vannak neuralgikus pontjai ezeknek az együttműködéseknek, de Istentől kapott szeretettel kölcsönösen gyógyítgatjuk ezeket. Szükséges önvizsgálatot tartani idősnek és fiatalnak ebben a kérdésben: mit tehetnék én a generációs távolság csökkentéséért. Azt hiszem, az idősebbek többet tehetnek ezen a területen. Ők az atyák. Nekik kell bölcsébbnek lenni.
- *De azért a fiatalok felelősségéről is tudsz?*
- Őket ez alól a felelősség alól nem akarom felmenteni, de tudom, hogy sok esetben védekezési reflexeik működnek az idősek őket érő kritikái miatt.

Pintér Imre:

{k1992113}

- *Arra kérlek, röviden foglalj össze a konferenciáról kialakult véleményed!*
- Az Ifjúsági konferencián látásom szerint itt vannak a jövő emberei, és én ennek örülök. Fiatalok vannak itt, akik esetleg 100 tagú gyülekezeteket fognak vezetni. Fiatalok, akik a jövő munkásai. Úgy érzem, ezeknek a testvéreknek tudunk valamit adni. Már a múlt évek ifjúsági napjain elkezdődött valami. Cél volt a lángragyulás. Úgy érzem, ez megtörtént. Feladatunk ezt a lángot égve tartanunk. Úgy érzem, ezzel kapcsolatosan sikerült valamit tenni is. Külön örülünk a megtéréseknek. Alkalmanként húszan is előrejöttek az evangélizációs alkalmakon. Szentlélek-keresztségek is voltak. A visszajelzésekből ezekről a későbbiek folyamán még többet is meg fogunk tudni, mint amennyit most látunk. Isten áldása nélkül ezek az alkalmak nem érnének semmit. De Urunk megáldotta ezeket a napokat. Felkente, alkalmassá tette a szolgálattelvéket. Megáldotta a nyitott szívű fiatalokat.

Bibliai szeminárium Kadarkúton • Kovács Zoltán

{k1992114}

Az Országos Ifjúsági Munkacsoport szervezésében bibliai szeminárium volt Kadarkúton, október 1–4. között. A hallgatóság fiatal lelkipásztorokból, ifjúsági munkásokból állt. A szeminárium előadói az angol testvérközösség (Assemblies of God) ifjúsági munkaterületének (Youth Alive Ministries) vezetői, valamint más, általuk javasolt amerikai testvérek voltak. Szállást a kastély tetőterében kialakított szobákban kaptunk. A részvételi díjat, valamint az útiköltséget angol testvéreink minden résztvevő helyett átvállalták. Hála az Úrnak testvéreink áldozatkészségéért, ami révén a meghívottak közül senkinek sem kellett anyagi okokból lemondania a részvételt.

A szeminárium témája a fiatalok körében végzett szolgálat volt. Előadóink igazán otthonosan mozogtak e témakörben, mivel egész életüket az ifjúsági munkára szentelték. Gyakorlati szakemberekként építették fel mondanivalójukat és válaszoltak a felmerülő kérdésekre.

Néhány gondolat a jó hangulatú előadások tartalmából:

- Az ifjúsági szolgálat egy életre szóló elhívás. Helytelen amerikai (tegyük hozzá: magyar) gyakorlat az, amikor az ifjúsági vezető 3–4 évente cserélődik egy gyülekezetben. Ennek oka az ifjúsági munka megvetett volta, hogy sokan csak ugródeszkának tekintik azt a lelkipásztorság felé. Az ifjúsági munka lenézése a gyülekezetek részéről is jelentkezik, például nem támogatják anyagilag, vagy, ami speciális magyar gond, hogy az ifjúsági vezető nem tartozik a gyülekezet vezető sorába, pedig 40–50 emberért is felelős egyes gyülekezetekben. Nem szólhat bele még az ifjúságra vonatkozó döntésekbe sem.
- Az ifjúsági szolgálat a legnagyobb elhívás. Egyrészt, ehhez szükséges a legtöbb erő és hit, mivel a fiatalokkal jóval nehezebb foglalkozni, mint a felnőttekkel. Másrészt a hívó emberek 85%-a 21 éves korában vagy az alatt tért meg, vagyis az embereket fiatal korukban kell az

Úrhoz vezetni.

– Az ifjúsági szolgálat nem életkorhoz kötött, nem kell abbahagyni 35 éves korban.
– Elengedhetetlen, hogy céljaink legyenek a lelki életben, a szolgálatban. Legyen célunk az Istentől kapott látás megvalósítása. A cél legyen érthető, megvalósítható, mérhető.
– Nem elég a megtérésre való hívogatás, az embereket tanítványokká kell tennünk.
A szemináriumról hazafelé jövet néhányunknak alkalmunk nyílt a tanultak azonnali alkalmazására. Megélhettük azt, hogy a nehézségek azért vannak, hogy azokat Isten dicsőségére legyőzzük. Történt, hogy az autó, amiben öten ültünk, Siófoknál úgy elromlott, hogy szerelőt kellett hívni hozzá. Hárman autóstoppal folytattuk tovább az utat, mivel nem volt remény a gyors javításra. Viszonylag hamar fel is vettek bennünket Székesfehérvárig. Útközben elkezdhattunk bizonyoságot tenni. Két testvérem Fehérvárnál kiszállt, én még maradtam Kisbérig, és folytathattam a bizonyoságtételt. Kisbértől Tatabányáig már nehezebb volt stoppolni, mert alig volt forgalom. De az Úr itt is rendelt autósokat számomra, akik felvettek, és ezúttal is módomban volt bizonyoságot tenni. Mindezzel együtt 4 óra alatt értem haza Kadarkútról, hamarabb, mintha vonattal jöttem volna. A történet így nem teljes, mert a többi testvéremmel nem találkoztam azóta, de hiszem, hogy ők is szóltak az Úrról útközben más embereknek is, illetve az autószerelő részesült ebben az áldásban minden bizonnyal. Így áldott meg bennünket az Úr, és így fordította jóra mindazt a kellemetlenséget, amit egy autó elromlása okozhat a nyílt úton.

„Gyermekként ismertem meg az Urat” – Lilli Kirpu • Kázmér Pálné

%Amióta gyermekekkel foglalkozom, évről-évre szomorúan tapasztalom, hogy közösségünkben a gyermekmunka, a gyermekmisszió sokadrendű kérdés. Holott a gyermekek tanításának fontosságát elvben mindenki elismeri. Bízunk Istenben, hogy ezen a területen is vezet majd az Ő bölcsessége által. Most álljon előttünk egy olyan ember példája, aki egész életét arra szánta, hogy Jézushoz segítse a gyermekeket.

Lilli Kirpuval a kadarkúti gyermektáborban ismerkedtem meg. Csendesen, szerényen végezte nap mint nap a munkáját.

– Tudod, milyen nagy kincs nekünk ő? – kérdezte Földesi Zoltánné, az egyik csoport vezetője, amikor Lilli néni felől kérdeztem. – Itt a táborban is, de főleg otthon, a dudari gyülekezetben! Amit akkor röviden elmondott Lilli néniről, meggyőzött arról, hogy szolgáló életét érdemes megismernie az ország testvériségének.

Lilli Kirpu Finnországban született. Szülei nem voltak hívő emberek, ő mégis rendszeresen látogatta a gyermekórákat. 17 évesen merítkezett be, 22 éves, mikor a bibliaiskolába jelentkezett – evangélista akart lenni. Először Lappföldön szolgálta az Urat, majd különböző gyülekezetekben. Nyáron sátorral járták a falvakat, s evangélizációkat tartottak. 35 évesen Belgiumba megy egy bibliaiskolába. Itt két évig tanul.

– Lilli néni! Annyi féle szolgálati terület van, miért éppen a gyermekmunkát választottad?

– Egyrészt nagyon szeretem a gyerekeket. Másrészt, mivel gyermekként ismertem meg az Urat, tudtam, milyen nehéz azoknak a gyermekeknek a helyzete, akiknek szülei nem hívők. A nem hívő környezetből jövő gyermekek számára különösen áldásosak voltak a táborok, melyeket igyekeztünk helyben szervezni, mert távolabbra a szülők nem engedték volna el őket. Ilyen módon sok kis gyermekhez eljutott az örömmüzenet.

– Hogyan kerültél Magyarországra?

– Buzgón imádkoztam, hogy Isten mutassa meg a helyet, ahol szolgálnom kell Őt. Látomást kaptam: képet láttam egy országról, melyet nem ismertem, de bensőmben megértettem, hogy Magyarország az.

Belgiumból nehezen jöttem el, mert nagyon jó körülmények között dolgoztunk. De az Isten

szavával való szembeszegülés volt, s Isten mindaddig nem válaszolt imáimra, míg engedelmeskedni nem tudtam. Hogy közelebb kerüljek Magyarországhoz, Ausztriába jöttem dolgozni. Amikor lehetőségem nyílt a magyarországi szolgálatra, átjöttem. Először a dunaharaszti, majd a dudari gyülekezetbe kerültem, ahol 1990 ősze óta vagyok.

– *Mit jelent számotokra Lilli néni segítsége?*

Földesi Zoltánné: – Nehéz feladatnak tűnt számomra a bibliaköri munka, s már azon gondolkodtam, hogy feladom, mikor Lilli néni jött. Az Úrtól küldött segítőtársat láttam benne, s azóta is nagyon hálásak vagyunk érte. Ötletes szemléltető anyagokat készít a bibliai igazságokról, énekekről, melyek segítik a gyermeket, hogy jobban megértsék azokat. Rendkívüli szeretete és türelme van a gyerekekhez. Sok szép éneket tanít velük, közben gitárral kíséri őket.

– *Látva a magyarországi gyermekmunkát, annyi év tapasztalatával tanácsolj minket, mit nem csinálunk jól, s hogyan tegyünk?*

Lilli néni: – A kadarkúti tábor nagyon jó, ne hagyjátok abba, feltétlenül szükség van rá az elkövetkezendőkben is. Úgy látom viszont, hogy országosan nagyon kevés a gyermekanyag. Tudom, hogy ennek anyagi háttere is van, de ezen változtatni kellene. Régi imatárgyam volt, kértem a finn testvéreket is, imádkozzanak azért, hogy legyen egy gyermekújság. Örülök, hogy ez megvalósult.

Lilli néni 62 éves. Mikor a családról faggattam, elmondta, hogy nem ment férjhez, A bibliaiskolában Pál apostol szerint buzdították a leendő evangélistákat: jobban tudnak szolgálni az Úrnak, ha egyedül maradnak. Ő vállalta ezt, s jutalmul sok kisgyermek szeretetét nyerte el a földön.

{k1992115}

Lilli néni a dudari gyermekekkel

{k1992116}

Földesi Zoltánné a dudari gyermek bibliakör vezetője és Lilli Kirpu a kadarkúti gyermektábor csoportfoglalkozásán.

BIZONYSÁGUL

Hétköznapi csodák • Süveges Imre

Ahogy folyamatosan olvasom a Bibliát, az Úrtól napról napra új tanításokat kapok, és ahogyan ezeket alkalmazom a gyakorlati életben, áldást nyerek belőlük. Hadd mondjam el, hogy az imádkozásnak egy fontos formáját miként tanultam meg.

A 2Móz 8,5–6 és 12–13 versei a következőképpen hangzanak: „És monda az Úr Mózesnek: Mondd Áronnak: Nyújtsd ki a kezedet a te vessződdel a folyóvizekre, csatornákra és a tavakra, és hozd fel a békákat Egyiptom földjére. És kinyújtotta Áron Egyiptom vizeire, és békák jövének fel és ellepék Egyiptom földjét... És kiméne Mózes és Áron a Fáraótól és kiálta Mózes az Úrhoz a békák felől, amelyeket a Fáraóra bocsájtott vala. És az Úr Mózes beszéde szerint cselekedék és kiveszének a békák a házakból, udvarokból és mezőkről.”

Mózes imádságának két változatát látjuk ebben az igeidézetben. Az 5–6 versek szerint, amikor is Mózes az Úr előtt időzött, az Úr szólt hozzá és ő engedelmeskedett. Ebből áldás származott. A 12–13. versek szerint Mózes szintén az Úr előtt található, de most ő kiált segítségért, mert szükségben van. Az Úr hallgat imájára és áldás származik ebből is. Mózes imádkozására mindig ez a kettősség volt a jellemző: egyrészt kész volt meghallani az Úr szavát és engedelmeskedni, másrészt viszont saját szükségét vitte az Úr elé. Mindkét esetben bizonyosságok származtak életében, amelyek áldásul szolgáltak számára.

Az imádságról sokféle tanítást hallottunk, de ritkán hangsúlyozzuk, hogy az ima egyfajta

magatartás, viszonyulás Istenhez, amelyben egyfelől kimutatjuk készségünket meghallani Őt, s engedelmeskedni Neki; másfelől Ő is kész hallani minket és válaszolni imáinkra. Ez egy mély szeretet-kapcsolat. Isten csak ilyen módon tud nagy dolgokat véghez vinni rajtunk keresztül, ha a dicsőítésen, hálaadáson, kérésen túl mindig készségesek vagyunk a hallásra és az engedelmességre.

Miután a Szentlélek ezt az igazságot megvilágította számomra, elkezdtem gyakorolni bibliaiskolai tartózkodásom idején, és bizonyságokat, megtapasztalásokat nyertem. Például: Volt egy néger testvér Afrikából az angliai bibliaiskolában, ahol én is tanultam. Ő Reinhard Bonnke közeli munkatársaként szolgált, akit – amint azt később megtudtam – az Úr különös módon használt. A testvér szomorúnak és zárkózottnak tűnt. Nem is tudtam igazán beszélgetni vele. Egy alkalommal, amint hosszabb időt töltöttem az Úr jelenlétében, az Úr azt mondta nekem, hogy hívjam be ezt a néger testvért a szobámba és imádkozzam vele, mert a keserűség gyökere van a szívében. Először próbáltam az Úr előtt mentegetőzni, később azonban engedelmeskedtem. Behívtam a szobámba, pedig azelőtt nem sok kapcsolatom volt vele, s elmondtam, hogy mit üzent az Úr neki: ne engedje növekedni a keserűséget a szívében! Ugyanis – mint kiderült – az általa ismert angol keresztények magatartása bántotta őt. Megszokta az éjszakai imaórákat, a teljesen odaszánt életet, a jeleket, a csodákat, és nehezen értette meg, hogy Angliában ez nem így van. Ott is voltak odaszánt keresztények, de hitéletük messze elmaradt attól a szinttől, amit ő megszokott. Beszélgettünk, együtt imádkoztunk és az Úr feloldotta keserűségét. Ettől fogva új módon viszonyult az angol testvérekhez, sokaknak segített, hogy közelebb jussanak az Úrhoz.

Az Úr indítása nélkül nem közeledtem volna ilyen módon ehhez a néger testvéremhez, de ez volt az Ő akarata, és nekem át kellett adnom üzenetét. Ez áldást hozott nekem is, neki is, és Isten országa is épült.

Másrésről csodálatos bizonyságaim vannak arról, hogy amikor szükségben voltam, s kértem az Urat, Ő sohasem felejtkezett el rólam. Csak egyet szeretnék leírni ezek közül, ami kicsi, hétköznapi esetnek látszik, de amit én úgy éltem meg, hogy sohasem felejttem el.

Az iskolai szünetben egy hetet Londonban töltöttem egy hívő házaspárnál. Áldott életű emberek voltak, jó volt velük lenni, s London nevezetességeivel is volt lehetőségem megismerkedni. Retúrjegyet váltottam a vonatra, számítva arra, hogy a pénzem a szünet végéig elfogy, s így biztosítva lesz a visszautazásom a kollégiumba. Annak rendje-módja szerint el is fogyott a pénzem, csak csekély aprópénz maradt a tárcámban. Ez még nem lett volna probléma, csak teljesen elfelejtettem, hogy metróval is kell utaznom egy egész hosszú szakaszon, de pénzem már nem volt – egy metrójegy ára magyar pénzben több száz forint –, gyalog pedig nem lett volna időm eljutni a vasútállomásra, mert akkor lekéstem volna a vonatot. Mindez közvetlenül az utazás előtt történt. Vendéglátóim rendesek voltak, mondták, hogy autóval kivisznek a metróállomásig. (Persze ők semmit sem tudtak anyagi gondjaimról). Az az íge jutott eszembe, hogy az Úr nem hagyja, hogy kenyérkéregetővé váljon az igaz. (Zsolt 37,25) Elkezdtem imádkozni, hogy az Úr adjon egy jegyet anélkül, hogy bárkinek is szólnék erről. Bocsánatot kértem, hogy ilyen felelőtlenül elfelejtkeztem erről. Nagyon meleg helyzet volt, de bíztam az Úrban.

A vendéglátó testvér kivitt kocsijával a metróállomásig, ott szeretettel elköszöntünk egymástól, ő pedig elindult az autója felé. Ott álltam kétségbeesve és magamban az Úrhoz kiáltottam: „Uram, ő elmegy, s nekem nincs jegyem!” Ahogy mindez lejátszódott, az autójához ért testvérem hirtelen hátrafordult és hozzám szaladt: „Jajj, bocsáss meg, már reggel megvettem neked a jegyet a metróra, de majdnem elfelejtettem átadni. Tessék...” mondta s elment. Én még egy rövid ideig ledöbbenően álltam ott, de tudtam, hogy az Úr cselekedte ezt, hogy megtanítsa még szilárdabban bízni Benne. Az egész úton dicsértem Őt, Isten szabadítása számomra csodálatos volt.

Tehát amikor Mózes az Úr előtt volt, Isten szólt hozzá és ő hallgatott az Úr szavára, amikor

pedig Mózes kért valamit az Úrtól, az „Úr Mózes beszéde szerint cselekedék...” Ez a felemelő és áldásos kapcsolat, a mi Istenünkkel! Gyakoroljuk ezt és bizonyágaink lesznek. Ne legyünk önzők, hogy csak mindig a magunk dolgai menjenek előre, engedjük, hogy az Úr az Ő akarata szerint használjon minket. Ő örömet segít nekünk mert nagyon szeret mint Édesatyánk, de fel kell nőnünk ahhoz, hogy az Atya által adott feladatokat mi is el tudjuk végezni, mint engedelmes gyermekek.

{k1992117}

London

Győzelem a sötétség hatalma fölött – interjú Mahesh Chavdaval • (Megjelent a Christian Conquest c. amerikai keresztény folyóiratban.) Fordította: Ifj. Kovács Béla

%Rákos betegek meggyógyulnak, süketek fülei megnyílnak, sánta lábak megépülnek... Azalatt a tizenégy év alatt, amit Mahesh Chavda teljes idejű szolgálatban töltött, sokszor látta, hogy Isten ilyen és más csodákat vitt végbe. Látta azt is, hogy az Úr egy gyermeket feltámasztott a halálból. Mahesh indiai szülők gyermekeként született Kenyában, szülei buzgó hindunak nevelték. Tizenhat éves korában Jézus álomban megjelent neki, a vállára tette a kezét és ezt mondta: Kis testvérem. Mahesh átadta életét az Úrnak, és soha nem bánta ezt meg. Mahesh számára a győzelmes keresztény élet kulcsa az, amit ő a böjt és imádkozás „atomfegyverének” nevez. Ez felerősíti imáinkat a sötétség hatalma ellen – mondja. Ebben az interjúban elmondja, a böjtölés miért is ad olyan nagy erőt; hogyan látta meg, hogy az lerombolja az ellenség munkáját.

– Miért szükséges a böjtölés a győzelemhez?

Amikor Jézus lejött a megdicsőülés hegyéről, ott találta tanítványait, akik képtelenek voltak kiűzni egy epilepsziát okozó démont, aki megszállva tartott egy fiút. Jézus kiűzte a gonosz szellemet, és a fiú meggyógyult. Aztán tanítványait így oktatta: „Ez a fajta nem megy ki, csak böjtölésre és imádkozásra.” Vannak az ellenségnek olyan erősségei emberek, gyülekezetek, városok vagy népek felett, amelyek nem mozdulnak másképp csak ha a keresztények együtt alkalmazzák az imádságot és a böjtöt.

– Volt olyan eseted, amikor felismerted, hogy nem böjtöltél és nem mozdult a gonoszszellem, vagy pedig böjtöltél és kiment?

Az 1970-es évek elején, amikor Szentlélek keresztséget nyertem, Isten adott nekem egy speciális feladatot, hogy szerezzek gyakorlatot és dolgozzam szellemi fogyatékos gyerekek között egy állami iskolában. Sok szívszorító élményen mentem keresztül. Az Úr azt mondta nekem: „Te vagy az én szeretet-nagykövetem ezek között a kicsinyek között”.

Nem felejték el egy tizenhat éves kínai fiút, akinek a szellemi érettsége egy másfél évesének felelt meg. A keze mindig ökölbe volt szorítva, és állandóan ütötte a saját arcát, ami már el volt kérgesedve, és krokodilbőrhez hasonlított a sokévi ütlegelés miatt. Az orvosoknak össze kellett kötöznük a kezeit, hogy ne verje magát.

Úgy látszott, ő megérezte bennem azt a szeretetet, amellyel irányában voltam. A vállamra tette a fejét és sírt. Magamban imádkoztam: Uram, mi a te akaratod? Nagyon tisztán hallottam az Urat, amint halk hangon szólott hozzám: „Ez a fajta nem megy ki, csak imádkozással és böjtöléssel” Három napig nem ettem és nem ittam semmit. A negyedik napon éreztem, hogy a Szent Szellem engedélyt adott nekem arra, hogy vizet igyak. Folytattam a böjtöt még tizenégy napig, vizet ittam, de nem ettem semmit. Aztán ismét hallottam a halk hangot: „Most imádkozz a fiúért!”

Bevittem őt az irodámba, és azt mondtam neki: „Én az Úr Jézus Krisztus szolgálója vagyok, és azért jöttem, hogy elhozzam neked az örömhírt: Jézus Krisztus azért jött, hogy szabadon

bocsássá a megköztözötteket.” Aztán azt mondtam: „Jézus nevében, te gonosz lélek, aki már évek óta gyötröd, távozz belőle!” Körülbelül két és fél méterre állt tőlem, amikor egy láthatatlan erő hirtelen a falhoz csapta. Gurgulázó hangot adott ki, ami eltartott vagy két percig, majd egy nagyot sóhajtott. Amint sóhajtott, nagyon kellemetlen szag jött ki a szájából, labda alakba formálódott és elhagyta a szobát.

A fiú arc kifejezését látva, tudtam, hogy valami rendkívüli történt. Eloldottam a kezeit, mire ő nagyon lassan az arcához emelte őket. Amint megérintette a kezével az arcát, zokogásban tört ki, mivel rájött, hogy ez volt az életében az első eset, amikor nem ütötte magát, hanem megérintette az arcát. Ekkor ismertem fel, hogy vannak bizonyos nehézségek, problémák, megköztözöttségek és akadályok, amelyek csak imádkozásra és böjtölésre szűnnek meg.

– *Tehát az imádság és a böjt nem „szabadon választható”?*

A Mt 6,16–18-ban Jézus nem azt mondja, hogy „Ha böjtöltök...”, hanem, „Amikor böjtöltök...”. A böjt a keresztény élet szokványos velejárója, nem szabadon választható dolog. Az ApCs 13,1–3 szerint az újtestamentumi gyülekezet gyakorolta a böjtöt. Mielőtt férfiakat küldtek ki, imádkoztak és böjtöltek. Amikor azt akarták, hogy ajtók nyíljanak a szolgálat előtt, imádkoztak és böjtöltek. A Zsolt 35-ben Dávid megalázta magát a böjtben. Isten a böjtölést azért adta nekünk, hogy megalázzuk magunkat Ő előtt. Az Írás azt mondja, hogy Isten az alázatosoknak kegyelmet ad, de a kevélyeknek ellene áll. Tehát, ha életed egy bizonyos területén kegyelemben akarsz részesülni, légy alázatos, és kegyelmet fogsz kapni. Kegyelemre van szükségünk, hogy győzelmes életet éljünk.

– *Tudnál néhány gyakorlati tanácsot adni azoknak, akik még nem böjtöltek, de szeretnék elkezdeni?*

– Erős, dinamikus hittel kell rendelkezni Jézus Krisztusban. Tudván, hogy Isten akarata az, hogy böjtöljünk, és Isten válaszolni fog, ha megfelelően tesszük azt. Szeretnék felhívni arra, hogy nézd át Ézs 58,8–12 versét, ahol Isten felsorolja a böjt áldásait.

Ne kezdj először túl hosszú böjtbe. Isten kegyelmet adott nekem arra, hogy 1976 óta évente kétszer negyven napig böjtöljek. De az kivételes. Nem tanácsolom, hogy három napnál hosszabb ideig böjtölj, hacsak nem az Úr erre kifejezetten szólít téged. Mindenki tud hetente egyszer böjtölni, vagy elhagyni napi két étkezést és csak egyet tartani meg. Ha valakinek valamilyen egészségügyi problémája van, kérdezze meg előtte az orvost. A böjtnek a Biblia szerint több fajtája van. A természetfeletti böjt az, amely minden enni- és innivaló nélkül három napon túl tart (2Móz 34,28). Eszter három napig nem evett és nem ivott. Ezt a fajta böjtöt három napon túl nem ajánlom, mert árthatsz magadnak. A teljes böjt azt jelenti, hogy vizet ihatsz, de ne egyél. Jézus is így böjtölt negyven napig. Aztán van a Dániel-féle böjt – hús nem, csak zöldségfélék vagy hüvelyesek. Ha megnézzük, milyen hatalmas válasz érkezett a mennyből Dániel imájára, megállapíthatjuk, hogy ez a fajta böjt is olyan hatásos, mint a másik kettő.

– *Miben láttad meg, hogy a böjtnek hatása van a szolgálatodra?*

Úgy találtam, hogy az imádkozás és böjtölés következetes véghezvitele erőt ad ahhoz, hogy képesek legyünk megállni a hatalmasságokkal és fejedelemségekkel szemben. Amikor Derek Prince és én Pakisztánban egy körúton voltunk, az Úr megmutatta nekem, hogy az az erős ember, az a sátáni erő, ami Pakisztán fölött uralkodik, az iszlám szelleme.

Mostanában egy nagyobb úton voltam, Zairében, amiről azt mondták, hogy történelmi jelentőségű út volt. Isten hosszú imádkozásos, böjtöléses időszakon keresztül felkészített engem, mielőtt ebbe az országba mentem. Kb. 200.000 résztvevő volt az alkalmon, amikor Isten megadta nekem azt a kiváltságot, hogy egyetlen este huszonezrezer embert vezethettem az Úrhoz. Ezen az úton történt, hogy Isten egy hatéves kisfiút feltámasztott a halálból. Mint Jézus Krisztus képviselői, bárhova is megyünk – legyen az a Szovjetunió, ahol a kommunizmus hatalmával kell szembeszállni {Az interjú 1987-ben készült.}; vagy Haiti, ahol a néger varázslás szellemével kellett szembenézni amikor ott jártam –, tehát bárhova is

megyünk, ott erős, ördögi hatalmak uralkodnak. Ahhoz, hogy Jézus Krisztus győzelmét nyilvánvalóvá tegyük, ezekkel az erősségekkel szembe kell szállnunk, és megkötnünk őket imádság és böjtölés által. A múlt évben Zaire Kassal tartományában, Kanangában voltunk, ahol a boszorkányságnak nagy erőssége volt. Varázslók uralkodtak emberek ezrein évszázadok óta félelem által. Ha ők az mondták, neked meg kell halnod az év végén, az emberek elhitték és meghaltak. Ördögi szertartásaik során rendszeresen emberhúst fogyasztottak. A körút során ezek a varázslók felismerték Isten hatalmát és közülük százak adták át életüket Jézus Krisztusnak. Miután megtagadták ördögi dolgaikat, néhányan elmentek a varázslók gyűlésére a varázslók fája alá, ahol hetenként szoktak összegyűlni, hogy a démonokat kiűzzék társaikból. Elmondták nekik, hogyan találkoztak Krisztussal. Kanangában, utam utolsó napján megkööttem a boszorkányság és varázslás szellemét, megmondtam neki, hogy nem árthat többé az embereknek. A varázslók, akik elfogadták Krisztust, később elmondták, hogy ugyanabban az időben a város másik részén voltak, hogy bizonyosságot tegyenek a többi varázslónak, amikor villám csapott le az égből és kidöntötte a varázslók fáját. Ez hatalmas bizonyosság volt azoknak az embereknek, hogy nekünk győzelmünk van a sötétség minden hatalma felett, ha használjuk a fegyvereinket.

– Melyek azok az országok, amelyeket szolgálatod során érintesz és szeretnéd, ha olvasóink melletted állnának az imádkozásban és a böjtben?

Nagyon köszönöm ezt a kérdést. Több országba is készülök ebben az évben evangélizációs utakra, valamint pásztorok és fiatal szolgálattelvők tanítására. Ismét megyek Afrikába, majd a Karibi szigetekre. Tervezünk egy nagyobb missziós utat Haitibe, és szolgálni akarunk Jeruzsálemben is több mint hatvan nemzet fiai előtt.

Szükség van emberekre, akik velünk vannak imádkozásban és böjtben, hogy támogassanak minket, mert nem szeretek egyedül lenni ezeken a helyeken. Imádkozzatok, hogy Isten adjon nekem az Ő kenetét, hogy őrizze meg családomat, amíg oda leszek. Mindenki nem mehet el Zairébe, vagy a világ más részébe szolgálni, de mindannyian azok mellett lehetünk a közbenjárásban, az imádságban, a böjtben és az anyagi támogatásban, akik mennek.

{k1992118}

{k1992119}

MAGÁNVÉLEMÉNY

A megújulás éve • ifj. Weigert József

{k1992120}

Az elmúlt év és az azt megelőző is az ébredés jegyében telhetett el. Több gyülekezetben helyet kapott a missziós szellem, ami megváltoztatta a hitélet arculatát és kisebb-nagyobb létszámnövekedést eredményezett. Főként, de nem kizárólag a fiatalok készsége, hozzáállása lendületet adott egy olyan munka felvállalásához, amit a Szent Szellem indított el. Némelyek aggódva, mások csendesen visszahúzódva, megint mások lelkesedéssel köszöntik, avagy csupán véleményezik és szemlélik mindezt. Az Úr pedig nagy biztonsággal kezében tartja és irányítja az eseményeket, függetlenül attól, kinek a szívében van féltő aggodás vagy harsogó lelkesedés.

Így nyitott meg számunkra próbáival, örömeivel a '92-es év, azzal az ösztönzéssel, hogy összpontosítsunk a megújulásra. A közösség megújulása a gyülekezetek megújulása nélkül nehezen elképzelhető. A gyülekezetek megújulása a családok megújulása nélkül úgyszintén. Lehet erős ifjúság, de ahol nincsenek erős, egészséges családok, ott hiányzik a kellő alap és háttér a továbblépéshez. Fel sem merül az idősek, fiatalok konfrontációja, a sokat emlegetett generációs probléma ott, ahol békeességben együttélő egészséges családok adják a gyülekezet

gerincét.

Annak a családnak és gyülekezetnek van jövője, ahol a nagyapa és unoka, apa és fia együtt tud Bibliát tanulmányozni, imádkozni, missziós feladatot végezni. Az ilyen családot, illetve gyülekezetet nem fenyegeti a szakadás réme, de még az egymástól való elhidegülés sem. Mindamellett, hogy szeretetben egységet alkotnak, folyamatos védelmet élveznek és építik egymást. Sok időt nem érdemel, csupán említést, hogy vannak ma közösségünkön, gyülekezeteinken belül kettétört, zátonyra futott, leterhelt, megkötözött, legyengült, lefejezett családok.

Legyen hála Őneki, hogy vannak egészséges, erős családok is. Nem sok értelmé lenne arányokat megállapítani, hogy melyik van túlsúlyban. A kérdés ez: felvállalod-e, hogy a te családod az *Úr szerint* épüljön fel, hogy a gyülekezet, ill. a közösség falán egy erős bástya legyen.

Hol kell kezdeni? Az elején. A helyes sorrend felállításánál. A hívó ember elkötelezettségének sorrendje:

1. Isten
2. férj ill. feleség (család)
3. gyülekezet
4. szolgálat

Büntetlenül soha nem cserélhető fel a sorrend. Isten rendje az, hogy bár lehet egy feleség karakter és a gyermekek szuper tehetségesek, mégis az apa kizárólagos joga és felelőssége a vezetés. Következmények nélkül át nem ruházható, ill. ki nem sajátítható. Sok hívó család futott zátonyra és sérült meg valamilyen fokon (vezetők kiemelten is), mert a szolgálat, a gyülekezet gondozása háttérbe szorította a családdal való törődést, gondoskodást.

Nézd meg, Jákób életében milyen fordulatot jelentett, amikor felismerte, hogy számára nem a nyáj és a nyájak gyarapítása az elsődleges feladat Istentől. Mindennél inkább kiemelt jelentőséggel bírt: gyermekeiből olyan szellemi vezetők legyenek, akik szeretetben egybeforrts családú, közösséggé, néppé válva egészséges válasz lesznek Isten kezében a kor kihívására. Gyermekei, unokái nem vesztek el a világba (Egyiptomba) való küldetésük útján, ha nem uralkodtak. Nem darálta be őket Egyiptom. Áldás lettek. A család vezetője, Jákób vezetett, és pedig szellemi atyaként. Kemény nehéz próbák között alakult ki ez a család.

Hol van ehhez képest Ézsau és családja? Ott láthatod őket mindig, ahol a test a meghatározó. Nagy Heródes is a leszármazottak egyike. Az üres vallásosság „védőszentje”, templomépítő és családbomboló gyilkos egyszemélyben: Krisztus-ellenes. Jó lenne, ha most nem osztanánk fel ennek alapján a gyülekezetet testi és szellemi családokra. Üres vallásoskodókra és azokra, kik engednek Jézusnak. Helyette felvállalnánk saját és testvéreink sorsát, és elindulnánk együtt az úton, hogy családjaink az *Úr terve szerint* épüljenek.

Kell-e Naómi családjánál szomorúbb látvány? Naómi Betlehem felé gyalogol menyével, Ruthtal. Lefejezetten, megkeseredve, megalázva, kiégve... és az *Úr* megépítette ezt a családot. Nézzél rá Jóbra és arra a tragikus eseménysorra, amely alapjáig megrendítette ezt a családot, amikor végig separt rajta a nyomorúság, halál és fájdalom. De az *Úr* megépítette ezt a családot is.

Kornélius a saját és családja imádkozó és adakozó élete következtében lett Isten számára alkalmas arra, hogy Péter apostolt s vele az evangéliumot „átsegítse” azon a korláton, mely a zsidó embert a pogányoktól évezredekken keresztül elválasztotta.

Egy teljesen más alapállású ember, a filippi börtönőr számára ugyanez az áldott ajtó lett kinyitva. Mi a kulcs? – nyilvánvaló. Végig kell menni ezen az úton. Engedd, hogy megújítson, megépítsen az *Úr*.

Az apa ne a város megevangélizálását célozza addig, amíg nem tud családjával együtt imádkozni. Könnyek között is keresse az utat: Uram, akiket nekem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, ők is énvelem legyenek. Amikor egy család együtt van, és nem egy protokoll ebéd

a fő műsorszám, hanem Krisztus uralmának a helyreállítása böjtöléssel, sírással, megtéréssel is, ha szükséges, akkor Jézus az Őt megillető helyre kerül, és ez történik meg a gyülekezetben is. Ekkor mondhatja el nagyapa és apa kellő alázattal: „Én és az én házamnője az Úrnak szolgálunk. Ez nem utópia, nem légvár. Életvalóság. Ez lehet a célkitűzésünk már ebben az évben is. Segítsen és áldjon meg az Úr!

VILÁGABLAK

Izráel történelméből • *Pánczél János*

Izráel nevével a Bibliában találkozunk először az 1Móz 32,28 és az 1Móz 35,10 versben, melyek szerint „...ne neveztesd többé a te neved Jákóbnak, hanem Izráel legyen neved.” Ennek jelentése így fordítható magyarra: Isten harcosa, Isten harcol, aki Istennek harcol, akiért Isten harcol. Az új névvel együtt Izráel nagy ígéretet kapott a neki megjelenő Istentől: „...Én vagyok a mindenható Isten, neveddjél és sokasodjál, nép és népek sokasága legyen tetőled...” (1Móz 35,11). Isten országában azonban kezdettől – és mindenkor, ránk is érvényesen! – az volt a rend, hogy az ígéretek feltételekhez voltak kötve: „...féljed az Urat, a te Istenedet, és megtartsad minden ő rendelését és parancsolatát...” (5Móz 6,2a) és „Szeressed azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből” (5Móz 6,5)

Izráel azonban nagyon sokszor letért az Úrnak útjáról, elhajlott parancsolataitól. Királyainak nagyobb része is engedetlen és gonosz szívű volt. A Bibliát, Isten parancsolatait, az ígéretek feltételeit ismerve mély átéléssel, megértéssel és szigorú tanulsággal tudjuk követni Izráel, a választott nép történetét. Amikor istenfélő bírák, királyok, máskor próféták álltak az élen s a nép is engedelmeskedett az isteni rendeléseknek, az ellenséggel szemben győzelem, gazdasági és társadalmi téren felvirágzás és megerősödés jellemezte a kort. Elhajlás, pogány életvitelre való áttérés, Isten iránti engedetlenség és lazaság esetén pedig előbb vagy utóbb, de mindig elbukás, nagy vérvesztés, nemzeti és erkölcsi romlás következett. Mint súlyos példákat említhetjük meg az ország kettészakadását Kr. e. 912-ben Izráel tíz törzsének fogságra vitelét Kr. e. 722-ben, a Júda törzsének kezdődő fogságát Kr. előtt 586-ban, amikor Nabukodonozor megstromolta és lerombolta Jeruzsálemet, a zsidókat pedig a legyőzött és megvakított, megláncolt királyukkal, Sedékiással együtt Babilonba hurcolta, csak a föld legszegényebbjeit hagyta ott. (2Kir 25,2–22)

Isten igéjének buzgó és hittel való tanulmányozása a hívő keresztény embernek nemcsak történelmi és egyéb ismereteket nyújt, hanem épít bennünket az Úrral való közösségünkben, int az engedelmesre, buzdít az odaszánt, Isten minden akaratát betöltő, Szentlélekkel és hittel teljes, gyümölcsöző életre.

Flavius Josephus neves és közismert, bár a későbbi cselekedetei szerint feddhetetlennek nem mondható zsidó történetíró megrázó erővel írja meg népének történelmét a bibliai teremtéstől kezdve Néró római császár uralkodásának 12. évéig. „A zsidók története” című művében héber iratokból való fordításai alapján ismerteti Izráel államszervezetét, bemutatja híres törvényhozójukat, Mózeset, aki megtanította őket istenfélelemre. Leírja sok-sok háborújukat, amiket a századok során végig harcoltak. A rómaiak elleni súlyos vereséget hozó háborúba akaratuk ellenére sodródtak bele. Mivelhogy ennek története igen nagy terjedelmű, ezt a háború kezdetétől végéig külön műben foglalta össze. E rövid alábbi részlet is megrázó betekintést ad az Izráel történetében oly jellemző eseményekbe. Olvasva önkéntelenül megértjük, miért van az, hogy az arab világ összehasonlíthatatlanul nagyobb lélekszámához képest Izráel állama ma is mindössze négy és fél millió körüli zsidó állampolgárt vehet számba.

„Mikor a tutajok elkészültek, Vespasianus valamennyit megrakta annyi csapattal, amennyit a tóra menekült ellenség leverésére elegendőnek tartott, és elindult a partról. Most aztán a tavon összeverődött zsidók sem a szárazföldre nem tudtak kijutni, mivel ezt mindenütt megszállta az ellenség, sem pedig tengeri ütközetet nem mertek megkockáztatni, mert a kalózhajóra emlékeztető bárkák gyengék voltak a tutajokhoz képest, és a csekély számú legénység félt szembeszállni a tömött sorokban támadó rómaiakkal.

Mindazonáltal a zsidók körülrajzották a tutajokat, imitt-amott közelebb is merészkedtek hozzájuk, és ilyenkor nagy távolságról köveket hajigáltak a rómaiakra, vagy pedig apró csatározásokkal ingerelték őket. De mind a kettőnek csak maguk vallották kárát: mert a kődobálással csak annyit értek el, hogy az ellenség páncélzatán szakadatlan kopogást keltettek, de egyúttal az ellenséges lövedékek lőtávolába kerültek; ha viszont közelebb merészkedtek, máris alulmaradtak, mielőtt bármit is tehettek volna, és bárkáikkal együtt elsüllyedtek. Azok közül, akik megpróbálták áttörni, a rómaiak igen sokat dárdáikkal terítették le, másokat pedig karddal szúrtak le úgy, hogy átugrottak a bárkájukra; ismét másokat bekerítették tutajjaikkal, s a bárkáikkal együtt foglyul ejtették. Ha egy-egy vízbefúló megint felbukkant, azonnal lenyilazták, vagy pedig a tutajokról összefogdosták őket. És ha egyik-másik kétségbeesésében föl akart kapaszkodni valamelyik ellenséges tutajra, a rómaiak levágták a fejét a kezét.

Mindenütt, minden elképzelhető módon gyilkolták őket, míg végre a megmaradt zsidók futásnak eredtek, s miután bárkáikat körülzárták, valamennyiüket a szárazföldre szorították. Ez alkalommal is sokan elpusztultak, vagy úgy, hogy még kint a tavon ledárdázták, vagy pedig úgy, hogy mindjárt partraszállás után lekaszabolták őket a rómaiak. A tó hemzsegett a hulláktól, és vöröslött a vértől, mert egyetlenegy ember sem menekült meg élve. A következő napokban pedig az egész környéket borzalmas bűz árasztotta el, és szörnyű volt a tó látványa: mert partjait egészen elborították a hajóroncsok és a felfúvódott hullák, amelyek a tűző napon oszlásnak indultak, és megfertőzték a levegőt: ez éppoly fájdalmas volt a zsidóknak, mint amilyen undorító a győzteseknek. Így végződött ez a tengeri ütközet. Azokkal együtt, akik már előbb elestek a városban, ezekben a harcokban 6500 ember pusztult el.” (Flavius Josephus: A zsidó háború, III. könyv, 10. fejelet, Magyarul: 1963. 4. kiadás 271–272. l.)

Évszázadok szétszórátása, elnyomtatása, hontalansága után óriási eredmény volt, hogy 1948. május 14-én David Ben Gurion kikiáltotta Izrael állam függetlenségét. Az arab államok pedig hadat üzentek Izraelnek. Azonban ekkor s majd 1967-ben a hatnapos háború idején is Izraelé a győzelem: meghódítja Sinait, a keleti partvidéket, a Golán-fennsíkot és Jeruzsálem óvárosát. Mindezeket azonban a fennmaradásért, az életért, a fejlődésért folyó állandó feszültségben, védekezésben, készenlétben való állapot követte. S így van ez a mai napig is. A Messiás, az Úr Jézus Krisztus evangéliuma iránt egyébként minden szinten elég nagy az ellenállás, de az élő ige terjedését nem lehet feltartóztatni, s mind többen vannak újjászületett, krisztuskövető zsidók: messianiszták.

Az Isten igéje és parancsolatai iránti engedelmesség vagy éppen engedetlenség tanulságait és következményeit fentebb már levontuk. Jó csak a hit és engedelmesség! Befejezésül emlékezzünk a zsoltáríró szavaira, együtt imádkozva vele: „...békeség legyen Izraelen!” (Zsolt 125,5b)

Megjelent: Marting Gilbert: Zsidó Történelmi Atlasz, amely 124 oldalon át térképvezérlatokon és rövid eligazító megjegyzésekkel, bibliai idézetekkel áttekinthetővé teszi Izrael történelmét Ábrahámától napjainkig (Gondolat, 298 Ft). A térképeket ebből a könyvből válogattuk.

{k1992121}

{k1992122}

{k1992123}

{k1992124}

{k1992125}

Megnyerni a nemzetet – Luis Palau • Összeállította: ifj. Kovács Béla (A hollandiai Utrechben 1990-ben megrendezett missziói konferencián a kelet-európai résztvevők előtt elhangzott előadás összefoglalója.)

{k1992126}

%Az alapige Jn 14,12–15 volt: „Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek majd az én nevemben, én megcselekszem azt. Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.”

Még soha nem volt ilyen sok nyitott kapu a világtörténelemben az evangélium hirdetésére, mint napjainkban. Akarod-e kihasználni ezeket az alkalmakat és lehetőségeket? A nemzetet, a népedet kell megnyernünk Isten számára! Kezdzetek el imádkozni az országotokért! Nem lehetetlen, hogy az Úr átformálja az egész országot, nem lehetetlen, hogy a lakosság nagy része felismerje és elfogadja Jézus Krisztust. A század elején Guatemalában volt egy nagy ébredési hullám, amely az egész országot megváltoztatta. Istenre nézzetek, Ő az, aki mindezeket megteszi.

Alapige első verse arról beszél, hogy ne féljeteK nagy álmokat álmodni. Istentől nagy és hatalmas dolgokat várjateK, hiszen Jézus Krisztus maga mondja, hogy aki Őbenne hisz, Őhöz hasonlóan nagy dolgokat cselekszik, sőt még nagyobbakat is. MerjeteK nagyban gondolkodni, mert a mi Istenünk nagyobb minden istennél. Vajon van-e valami lehetetlen neki? (Jer 32,27)

A 13. és 14. versben az imádkozásról beszél az Úr. Nekünk van valamink, ami a világnak nincsen. Ez Jézus neve! Ebben a névben van jogunk kérni, ebben a névben van jogunk igényelni akármit, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. A Szent Szellem van segítségül a mi könyörgéseinkben, mert nem tudjuk úgy tenni, ahogyan Isten előtt kellene. Ő ott van, hogy helyesen kérjünk, Ő segítségünkre van mindig. Azokat a nagy dolgokat, amiket hit által látunk meg, imádságban kérjünk. MerjeteK kérni! KérjeteK, hogy országotok húsz, negyven, sőt hatvan százaléka térjen meg. TegyéteK ezt. KérjeteK, hogy Isten hívjon el politikusokat, akik az országot vezetik, hogy hívjon el orvosokat, tanárokat, hogy szeretettel bánjanak az emberekkel és tanítsák őket az Úr útjára. KérjeteK Istent, hogy támasszon az Ő kegyelméből sikeres vállalkozókat, üzletembereket, akik a tönkrement gazdaságot talpra állítják. Te magad is légy azok közül való, akik becsülettel, tisztességgel élnek az emberek között. Isten embere legyél a te családban, a te városodban, a te országodban! Istennek van terve a te számodra, hagyj, hogy Ő azt végbevigye a te életedben. Kérd Őt erre! Isten az imádságra többféleképpen válaszolhat, figyeld csak:

– Igen. Megadom neked, pedig már nem is gondoltam, hogy kérni fogod.

– Igen. Megadom, de légy kicsit türelemmel.

– Igen. Megadom, sőt ráadást is adok.

– Nem. Ne haragudj, de jobban szeretlek annál, hogy megadjam neked.

A 15. versben az engedelmségről van szó: ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok. Mik is azok?

– SzeresséteK egymást!

A szeretet hiánya jellemző most a világban, de a különböző felekezetek között is. Ne vitatkozzateK másodlagos kérdéseken, hanem fogadjateK el egymást.

– Legyetek szentek, mert az Úr is az!

Különösen két területre kell figyelnetek, ahol a Sátán nagyon becsaphat benneteket. Az egyik az anyagiasság, a másik a szexualitás. Legyetek tiszták és mindenben törekedjeteK a

tisztaságra.

– Menjete el és hirdessétek az evangéliumot!

Itt nem az a kérdés, hogy menjek-e, hanem az, hogy mikor és hová? Ha az Úrral jársz, Ő nyitogatja előtted az ajtókat, lépésről lépésre vezet. Nem minden úgy történik majd, ahogy te gondolod amikor engedelmeskedsz, de az Úr veled lesz.

Az engedelmességnek több útja van: imádkozás, adakozás (becsületesen szerzett jövedelemből) és elindulás oda, ahova Ő vezet. Ezek nem zárják ki egymást, hanem erősítik. Menjete el és nyerjétek meg országokat az Úrnak!

A göteborgi bibliaiskolában • *Prekopa István*

Néhány évvel ezelőtt gyülekezetünkben egy svéd bibliaiskola igazgatója tartott előadást misszió munkájukról. Mindaz, amit elmondott nagyon nagy hatással volt rám. Emlékszem, szorgalmasan jegyzeteltem, és közben arra gondoltam, milyen jó lenne mindezt Magyarországon is megvalósítani. Azután eltelt néhány év, s miközben én közösségünk Gyülekezeti Munkásképzőjén tanultam, kaptam egy ajánlatot egyéves svéd bibliaiskolai ösztöndíjra, amit én nagy örömmel elfogadtam. Csak később tudtam meg, hogy ennek az iskolának az igazgatója Stig Hedström akinek az előadása nagy hatással volt rám. Így kerültem Hajdu Katalinnal, és Bordás Zoltánnal együtt a göteborgi bibliaiskolába. A svéd nyelv intenzív tanulását már június elejétől a tanév elejéig Vielböckben kezdtük el. Az osztályban mi hárman voltunk a „kakukktojások”, mivel rajtunk kívül csak svéd diákok tanultak ott, így hamar az érdeklődés középpontjába kerültünk. Sok kíváncsi kérdésre kellett válaszolnunk, ami hamar próbára tette a még csekély nyelvtudásunkat, de a tanév során tanáraink, és osztálytársaink sokat segítettek ezt a problémát leküzdőnk. A gyülekezeti zene és énekszolgálat területén (elmélet karvezetés stb.), gyermek és ifjúsági munka (vezetőképzés) evangélizáció, lelkigondozás, prédikálással kapcsolatos ismeretek, s betekintést nyerhettünk a médiák (rádió, televízió, nyomtatott sajtó) evangélizáló munkájába is. Az előadásokat szemináriumokat képzett tapasztalt tanár-testvérek tartották. A bibliai elméleti oktatást olyan tantárgyakon belül kaptuk, mint ó- és újszövetségi bibliaismeret, kortörténet, dogmatika stb.

Az osztállyal sokat jártunk szolgálni, és az erre való készülés is sok időnket kötött le. Ezalatt az egy év alatt Isten sok mindent megmutatott nekem az egyéni imaéletem, és bibliatanulmányozásaim során. Egy konkrét feladatot is bízott rám: a göteborgi magyarok között beszélni Isten szeretetéről. Egy alkalommal, mikor Isten előtt voltam és azt kérdeztem tőle, hogy milyen módon tudnék tenni valamit az evangélium ügyéért itt Svédországban, elküldött egy magyar klubba, amiről határozottan tudtam, hogy abban az időben zárva van és nincs ott senki. Mégis Istennek engedelmeskedve elmentem.

Amikor odaértem láttam, hogy egy házaspár éppen készül az ajtót kinyitni. Beszélgetni kezdtünk, és kiderült, hogy ők a klubnak a tulajdonosai, és mivel valami dolguk akadt bent, idejöttek. Először kicsit tartózkodtam, de kedvesen beinvitáltak egy kávéra és egy kis beszélgetésre. Mivel a feleségnek el kellett mennie, a férjjel ketten maradtunk, aki őszintén elmondta, hogy mennyire nehéz helyzetben van. Nem sokkal később könnyes szemekkel hallgatta a Krisztusról szóló örömhírt. Megkért arra, hogy máskor is menjek el a klubba és beszéljek erről másoknak is.

Ez volt az első ajtó, amit Isten megnyitott előttem, és amit még sok követett azután.

Lehetőségem volt beszélgetni sok összetört életű emberrel, de tudtam beszélni Isten szeretetéről magyar orvosokkal, fizikusokkal és tanárokkal is.

Mindezeket azért írtam le, hogy imádkozzunk azokért a magyarokért akik külföldön élnek, de már tudják azt, hogy számukra nem megoldás a környezet megváltoztatása. Jó lenne, ha Svédországban is lennének magyar gyülekezetek. Ezt az évet összegezve elmondhatom, hogy

számomra sokat jelentett megismerni a svéd missziót, aminek a célja az evangélium megismertetése a társadalom minden rétegében élő emberével.

Testvéreink nagy eredménnyel munkálkodnak az alkoholisták, kábítószeresek között, de tudják azt is, hogy hogyan lehet elérni a magas pozíciókban lévő közéleti és gazdag embereket is. A svéd pünkösdiel megtanulták saját karrierjüket Isten szolgálatába állítani, ami nagymértékben hozzájárult ahhoz is, hogy a világ minden pontján ott legyenek, ahol segítségre van szükség.

{k1992127}

{k1992128}

{k1992129}

Egy keresztény napilap Svédországban • Pirka Beáta

Nincs még egy ilyen keresztény napilap a világon, mint a svéd pünkösdiel lapja: a Dagen. A hetente ötször megjelenő újság az evangélium terjesztésére létrehozott társaság fontos eszköze. A Dagen csoport munkájának nagyobb részét tévé és rádióadások készítése teszi ki, ami szinte az egész világra kiterjed. Modern televízióállomással, rádióközponttal és saját könyvkiadóval rendelkeznek, melyeknek központja a Dagent Huset. Számítógépes technikával, telefotóval, telefaxokkal dolgoznak. A lapok szétosztásában gépkocsik és repülőgépek segítenek. A bevétel a kiadásoknak csak egy részét fedezi, pedig a hirdetések és a támogatások sem elhanyagolhatók. Egyik napról a másikra élnek, inkább hitből, mint anyagi támogatásból. A társaság legfontosabb terméke, a Dagen újság egész Svédországban nemzeti napilapként jelenik meg, ami azt jelenti, hogy már korán reggel olvasható az északi Kirunától a déli Malmöig. E két város között több, mint 1500 km a távolság. 30 ezer példányban jelenik meg, olvasóinak száma pedig közel 100 ezer. Zömmel hívók olvassák. Negyedrészüket azonban nem istenfélő. Köztük vannak a parlament és a kormány tagjai, sok helyi döntéshozó és újságíró.

A lap számos hazai és nemzetközi hírt tartalmaz. A híreket a hivatalos hírügynökségektől (AP, AFP, Reuter, DPA stb.) szerzik. De nemcsak köz hírek publikálásával foglalkoznak. Céljuk az is, hogy a szociális, kábítószeres és egyéb problémákat a keresztény erkölcs alapján vitassák meg. Fontosnak tartják a keresztény értékek jelenlétét pl. az üzleti életben, ahol gyakran becsületesebb és őszintébb megközelítésre van szükség. Nagyon rövidlátó dolog hazudni és piszkos trükköket alkalmazni az üzletben. Azért is törekednek erre különösen, mert a világi életmód – Svédország talán az egyik legelvilágiasodottabb ország – az embereket belsőleg üresen hagyja.

Augusztusban a jönköpingi konferencián egy szeminárium keretében találkoztam a Dagen főszerkesztőjével, Arne Winerdallal, aki elmondta: A leírt szóból kell kiindulni, tehát mindenképpen a Bibliára kell támaszkodni. A Dagen hatással van az emberekre, és ez nagyon fontos szempont egy újságnál. 3000 kulcsemberhez eljut és minden harmadik svéd évente egyszer kap a levelesládájába Dagent. Svédország az egyik leghitlenebb ország, így fontos, hogy ennek a keresztény lapnak társadalomformáló szerepe legyen. Pl.: Az egyik cikkük hatására megtiltották Svédországban, hogy nyílt helyen árusítsanak szeszes italt. Lapjuk segítségével sikerült megakadályozniuk, hogy csökkentsék a vallási oktatást a svéd iskolákban.

Fontos az is: az embereket megérintsék írásaikkal. Pl.: Egy ember gyógyulásának leírását úgy lehet érdekesebbé tenni, hogy a bizonyágtétel előtt bemutatjuk a betegségét mutató diagnózist, a bizonyágtétel végén pedig a gyógyulást mutató diagnózist. Ők ilyen dolgokra is nagyon ügyelnek. Azt hiszem, nem véletlen, hogy a Dagen egyedülálló keresztény napilapnak számít a világon.

GONDOLKODÓ

A demokráciáról • Kovács Zoltán

Mára már túljutottunk a szocializmus megszűnése felett érzett első örömről. Hovatovább két éve élünk a várva várt demokráciában, a nyugati típusú szabadságban. Hála az Úrnak ezért a változásért, hiszen ezáltal egyéni lehetőségeink is megjavultak, de még inkább Isten népének helyzete Magyarországon. A levitézlett szocializmusban, ha nem is üldözendő, de egy sor hátrányt is jelentő dolog volt hívő életet élni, a nyilvános helyeken való evangélizálás pedig egyenesen tiltott volt. Most viszont, az Úr kegyelméből kapuk nyílnak meg előttünk, bárhol szabadon hirdethetjük az Igét. A hivatali előmenetelnek sem gátja az, ha valaki Isten gyermeke. Társadalmunkban egyenesen divattá lett vallásos kereszténynek (de sajnos nem megtért hívőnek!) lenni.

A sok jó dolog mellett azt is láthatjuk, hogy a demokrácia sem tökéletes. A gondok valahogy nem akarnak megoldódni, az egész rendszer működése nehézkes és lassú. A hatalomra került pártok az ország problémáinak megoldása helyett a saját pecsenyék sütögetését helyezik előtérbe. Miért van ez így? Hiszen az emberek azt gondolták, hogy a demokráciában minden jó és tökéletes lesz! Minden embernek egyformán megvan a szavazati joga. Hogyan fordulhatnak hát elő a visszasságok?

Egy neves nyugati politikus mondta, hogy a demokrácia olyan rossz társadalmi rendszer, aminél jobbat eddig még nem találtak ki. Hogy állításának igazát megérthessük, tekintsük át a demokrácia kialakulását a történelem folyamán!

A Föld első államaiban minden hatalom az uralkodó kezében összpontosult. Így volt ez az ókori Egyiptomban is. Minden a fáraó tulajdona volt: a birodalomhoz tartozó összes földterület, lakóház, de még az állam területén élő emberek is! A fáraó teljhatalommal rendelkezett minden felett, akaratával nem szállhatott szembe senki. Az állam területén minden úgy volt, ahogyan a fáraó akarta. A fáraó korlátlan hatalmának kiépüléséről a Biblia is tudósít. A hét évig tartó éhség idején elment Egyiptom népe Józsefhez, ezt mondván: „Végy meg minket és földünket kenyéren, és mi a földünk szolgái leszünk a Fáraónak, csak adj magot, hogy éljünk s ne haljunk meg, és a föld ne pusztuljon el. Megvevé azért József egész Egyiptom földét a Fáraó részére, mert az egyiptombeliek mind eladák az ő földjüket, mivelhogy erőt vett vala rajtuk az éhség. És a föld a Fáraóé lőn.” (1Móz 47,19–20) A Biblia arról is beszámol, hogy a fáraó hogyan élt korlátlan hatalmával: „A népet pedig egyik városból a másikba telepíté, Egyiptom egyik határszélétől másik széléig.” (1Móz 47,21) Erre a megszerzett hatalom megerősítése és további fenntartása miatt volt szükség.

Az egyiptomi típusú államberendezkedés előnye a gyors döntéshozatal, a kihívásokra való gyors reagálás. A hátránya viszont az, hogy az uralkodó ember, aki önző és tele van hibákkal. Emiatt nem az alattvalói javára, hanem saját kénye-kedve szerint uralkodik, s az akaratával való szembeszállás lehetősége híján könnyen elnyomó zsarnokká válhat. Az ilyen rendszer nem felel meg a széles néprétegek érdekeinek, s megindul az ellene való küzdelem. Az egyszemélyi uralom hátrányait jól példázza az a mód, ahogyan a fáraó Izrael népével bánt József halála után. (2Móz 1–2)

Következő állomásunk az ókori Athén. Itt már a perzsa háborúk előtt sem egy ember uralkodott, hanem a városi arisztokrácia kezében volt a hatalom. Ők sem az egész nép, hanem a maguk javára kormányozták a városállamot. A szegényebb szabad emberek és a kereskedők harca végül is az athéni demokrácia kialakulását eredményezte. Maga a demokrácia szó is innen ered, jelentése népuralom. Athénben rabszolgatartó társadalom volt, így a demokrácia is csak részleges lehetett, csak a város szabad polgárai rendelkeztek választójoggal, a rabszolgák nem. A fontosabb kérdések a szabadok népgyűlésén, szavazás útján dőltek el, és így

választották a város vezetőit is meghatározott időre. Már itt meglátszik a demokrácia nagy hibája – ami az összes többi társadalmi rendszer hibája is egyben – tudniillik, hogy csak a hatalmon levők érdekeit szolgálja, jelen esetben csak a szabad polgárokét. A történelem folyamán tehát azért folyik a küzdelem, hogy minél többen részesedhessenek a hatalomból, hogy minél többen érvényesíthessék érdekeiket.

A mai demokráciához vezető út újabb lépése a feudális társadalom a középkorban. A feudalizmus nagy vívmánya a rabszolgaság megszüntetése, az, hogy minden ember rendelkezett már bizonyos szabadságjogokkal. Az athéni demokráciához képest viszont visszalépés, mivel hogy itt is egyszemélyi uralom van. Egyiptomi példánkhoz viszonyítva a fejlődés mégis óriási: szemben a fáraóval, akié egész Egyiptom földterülete és lakossága, a középkori király állama földterületének csak bizonyos hányadát birtokolta, a lakosság pedig egyáltalán nem az ő tulajdona volt, még ha függött is tőle, mint hűbérúr vagy jobbágy. A kormányzásba a király mellett beleszólása volt a nemességnek is, majd később, a rendi országgyűlések idején a városi polgárságnak is. A jobbágyság viszont mindvégig majdnem teljesen jogfosztott maradt a középkorban. A jobbágyok sanyarú helyzete miatt időről-időre jobbágyfelkelések robbantak ki, gondoljunk például a magyarországi Dózsa-féle parasztháborúra.

A polgárság anyagi és számbeli gyarapodása a XVI–XVII. században már erősen feszegette a feudális kereteket. A megizmosodott polgárságra támaszkodva jött létre az abszolutisztikus kormányzás Európa vezető államaiban (a legjobb példa talán Franciaország). Ez a kapitalizmusba való átmenet volt. A nemesi jogokat némiképp korlátozták, a polgárságnak pedig lehetőséget adtak a további meggazdagodásra. A polgárok önzésének ez sem szabott gátat, megcélozták hát a politikai hatalmat is, amiből a véres polgári forradalmak keletkeztek (leghírhedtebb közülük a francia polgári forradalom).

Megszületett a kapitalizmus. Felszabadították a félszolgai sorban levő jobbágyokat. Ám a hatalom most is egy szűk réteg, a gazdag polgárság (burzsoázia) tulajdonába került. Demokrácia volt ugyan, de csak a gazdagok demokráciája. Magyarországon még a századfordulón is csak az az ember szavazhatott, akinek bizonyos összeget meghaladó vagyona volt. A termelőeszközökkel nem rendelkező munkásokat kegyetlenül kizsákmányolták, ami immáron a munkások érdekvédelmi harcát váltotta ki. E küzdelem vadhajtsa volt a marxista-kommunista ideológia is, ami a múlt században még pozitív vonásokat mutatott, ám századunkban a gátlástalan elnyomás jelképévé lett. A munkások korai kapitalizmus óta meg nem szűnő érdekvédelmi harcának eredménye a mai nyugati típusú demokrácia.

Fokozatosan minden ember megkapta a választójogot vagyoni különbségekre és nemre való tekintet nélkül, érdekvédelmi szervezetek jöttek létre, kialakultak a demokratikus állam finom módszerei a hatalom megosztására.

Soha ennyi embernek nem volt beleszólása a hatalomba, s ez a demokrácia érdeme. Még sem érvényesülhet minden ember érdeke. Ma a mindenkori többség érdeke érvényesül. A demokráciában a kisebbség ki van szolgáltatva a többség önzésének. Igaz, ez a helyzet változhat, a következő választásokon a mostani kisebbség kerülhet többségbe, de a lényeg változatlan marad: akkor is lesz kisebbség, aminek fejet kell hajtania a többség akarata előtt. A demokráciában sem érvényesülhet mindenki akarata. De miért is kellene érvényesülnie minden akaratnak? Az ember bűne miatt. Azért mert az ember elfordult Istentől és a szeretet helyébe gyűlölség lépett. A bűnös ember önző. Senki sem engedheti meg magának, hogy egy másik ember uralkodjon rajta, hiszen ez hátrányos következményekkel jár a felettes kapzsisága miatt. Az ember alkalmatlan arra, hogy más emberek felett uralkodjon. (Előző számainkban láttuk, hogy a bűnös ember arra is alkalmatlan, hogy az állatok és a növények felett uralkodjon.)

A történelemben szakadatlan küzdelem folyt mindenfajta emberi uralom kiküszöbölésére. A

folyamat végterméke a demokrácia, ami valójában nem népuralom, csak a többség uralma a kisebbség felett. A Földön nincs jobb államforma a demokráciánál, de mint láttuk, ez sem igazán jó. A demokrácia az emberi önzés csúcsa, a sok kis önzés összefogása, hogy ne érvényesülhessen egy, vagy kevés számú nagyobb önzés. A demokrácia működése így lassú, nehézkes, a döntéseket mindig hosszadalmas érdekegyeztetésnek kell megelőznie. A demokrácia előnye a totalitáriánus rendszerekkel szemben az, hogy annyira kiküszöböli az elnyomást, amennyire csak lehetséges, hátránya viszont, hogy döntéseiben lassú, és emiatt a gyors elhatározásokat követelő vészhelyzetekben csődöt mond. Ezért nincs, nem is lehet demokrácia a hadseregekben, ahol elsődleges a döntések gyors meghozatala.

Isten országa azonban nem ilyen. Ott nincs demokrácia. Nincs szükség rá, mivel nem kell semmiféle elnyomás ellen védekezni. Ebben az országban az egyedül szent Isten uralkodik alattvalói javára. Minden az Övé: a föld és az ég, a tenger, és minden, ami azokban van. Az Úr nem él vissza hatalmával. Mindig mindenkinek a jogos igényeit figyelembe veszi, és senkit sem jutalmaz meg mások megkárosítása révén. Isten igazságos, a megfelelő helyekre, a megfelelő embereket teszi. Döntéseibe senki nem szólhat bele, de nem is kell beleszólni, mert mindig a lehető legjobb döntéseket hozza. Ez a tökéletes társadalmi rendszer, ami a Földön megvalósíthatatlan. Milyen csodálatos, hogy mi eljuthatunk ebbe az országba az Úr Jézus Krisztus vére árán és a Benne való hit által!

Isten így uralkodott Izrael felett a pusztai vándorlás alatt és a Bírák idejében. A Szentlélek által kiválasztott emberek vezették a népet a helyes úton. Valójában Isten uralma ellen lázadt fel a nép, amikor királyt kért magának. Ezt mondta az Úr Sámuelnek: „Fogadd meg a nép szavát mindenben, amit mondanak néked, mert nem téged utáltak meg, hanem engem utáltak meg, hogy ne uralkodjam felettük.” (1Sám 8,7) „Most azért hallgass szavukra; mindazáltal tégy ellenök bizonytságot, és add tudtokra a király hatalmát, aki uralkodni fog felettük.” (1Sám 8,9) Sámuel elmondta Izrael fiainak, hogy a király (az emberi uralom) miképpen fog zsarnokoskodni felettük, de a nép mégis csak királyt akart (1Sám 8,10–22).

Végezetül megemlítem a fenti eszmefuttatás gyakorlati következményeit. Az első az, hogy országgyűlési, helyhatósági stb. választások idején érdemes elmennünk szavazni, mert szavazatunkkal olyan emberek hatalomra jutását segíthetjük elő, akik majd figyelembe fogják venni a mi érdekeinket is. A másik pedig a gyülekezetek vezetésére vonatkozik: Az a helyes, ha olyan vezetők vannak, akiket a Szentlélek vezet, s az ilyen vezetők döntéseibe nem szólhatnak bele más, nem kenet alatt lévő testvérek. Ahol ilyen vezető nincs, ott legjobb út a demokrácia, az, ha a gyülekezet tagjai szavazás útján hozzák meg a határozatokat. Adja az Úr, hogy döntéseinkben Őrá figyeljünk, és ne a saját elgondolásainkra! Engedjük, hogy Ő uralkodjon felettünk egyéni életünkben és a gyülekezetekben egyaránt!

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

HIBAIGAZÍTÁS • *a szerkesztőség*

A 91/5-ös számunkban megjelent Tfirst Gyula: „Micsoda az ember, hogy gondod van rá?” című írásában a nemzetőri iratok helyett tévesen nemzetközi iratokat írtunk. A hibáért a szerző és olvasóink elnézését kérjük.

Boríték nélkül • *Szabó Lajos*

Tisztelt Szerkesztőség!

Örömmel olvastam az Élő Víz 1991/6. számában a zenei stílus megújulásáról szóló írásokat,

melyek a változtatás igényéről tanuskodnak. Véleményem szerint is aktuális a felvetett kérdés, mert a gyülekezet zenei megújulása más területekre is pozitív hatással lehet. Hozzászólásommal ehhez szeretnék hozzájárulni.

Magamról röviden annyit: Szentkirályszabadján és Szenpéteruron hirdettük az evangéliumot, jelenleg Várpalotán lakunk, (az egész család), feleségemmel a várpalotai pünkösdi gyülekezetbe járunk, a családjunk többi tagja (gyermekünk és unokáink) az inotai közösséghez tartoznak.

Az új stílus begyűrűződő és egyre növekvő hullámai a gyülekezetekben általában – zenei és egyéb területeken egyaránt – megosztottságot okoznak. Ennek oka arra vezethető, hogy a gyülekezet egyik része a megújulás igényével lép elő, míg a másik része a több évtizedes hagyományok gyakorlásában látja a gyülekezet fennmaradását. Szerintem a nézetkülönbség nem szűkíthető le fiatalok és idősebbek kategorizálásával. Erre magam is jó példa vagyok: az idősebb nemzedékhez tartozom, mégis szívem mélyéből vágyom a megújulásra, a Szentlélek kiáradására.

Hála az Úrnak a gyülekezetben a megmerevedett tradíciók ideje kezd alkonyodni. A tapasztalat azt mutatja, hogy a sematikus ismétlődő liturgia – mely a dogmatikussá válás veszélyét hordja magában, ami óhatatlanul a Szentlélek működését gátolja –, előbb-utóbb kiszorul a gyülekezetből. A Biblia az új énekekre vonatkozóan számos helyen szinte felszólító módban írja: „Énekeljete az Úrnak új éneket!” És mégis mennyi ellenállásba ütközik egy új ének bevezetése. Persze, ez nem azt jelenti, hogy a Szentlélek által íródott régi énekeket – melyek ma is sok áldás forrása – ne énekeljük. Egyes csoportosulásoknál sajnos annyira egyoldalúan értelmezik az említett ígét, hogy a régi énekeket elvetik, és csak az újat fogadják el. Ez hibás nézet, ebben sokan egyetértünk, de legalább annyira hibás nézet szerintem az is, ha a régi megszokott énekekhez konzervatív módon kötődünk, ha az új énekek megjelenése botránkozást okoz bennünk.

Véleményem szerint csodálatos áldás származhat abból, ha a régit az újjal ötvözzük, ha mindig megfelelő időben a gyülekezet lelki állapotához igazodva alkalmazkodunk.

Hasonló a helyzet az örvendezéssel is. Helyenként előfordul, hogy a taps válik megszokássá, és ha van öröm, ha nincs, tapsolunk. De ennek ellenkezőjét is tapasztaljuk, sajnos, amikor a Szentlélek erejét fojtjuk el azzal, ha kiáradását, melyet fizikálisan is érzünk, de nem merjük kezeinket Istent dicsőítő tapsra emelni, jóllehet a Lélek inspirálja bennünk az örömmel ezt a fajta megnyilvánulását. Pedig a Bibliában a tapsra nézve is találunk utalást.

Az említett fejtegetésből is láthatjuk, az ördög a végleteket manipulálja. Egyrészt, a gyülekezetet szeretné gúzsakötni, hogy a Szentlélek teljesen kiszoruljon, másrészt, ha a Lélek jelen van és működik, az örömmel egy olyan torzulásába igyekszik sodorni a vigyázatlan örvendezőt, amikor az öröm testiességbe csap át. Ez esetben a Szentlélek távozásra kényszerül.

Jó volna, ha e kardinális kérdésekben a Szentlélek vezetése – mely az Igében pontos eligazítást ad – lenne számunkra a legfőbb mérce.

„Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.” (1Kor 14,40) de úgy, hogy: „A Lelket meg ne oltjátok!” (1Thes 5,19)

Maradok testvéri szeretettel: *Szabó Lajos*

Impresszum

Főszerkesztő: TELEGDI JÓZSEF

Szerkesztő: D. NAGY ANDRÁS

Szerkesztő Bizottság: BALOGH SÁNDOR, KÁZMÉR PÁLNÉ, ifj. KOVÁCS BÉLA, KOVÁCS ZOLTÁN, MAKOVEI JÁNOS, NAGY MIKLÓS, PÁNCZÉL JÁNOS, PEREI MÁRTA, PIRKA BEÁTA

Tördelőszerkesztő: DÉNES FERENC

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella u. 37. Telefon: 251–6987

Felelős kiadó: KECSER ISTVÁN elnök

Kéziratot nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

KERESZTREJTVÉNY

Keresztrejtvény • Készítette: Nagy Kornél

{k1992130}

VÍZSZINTES: 1. *A bibliai idézet első része:* (Zárt betűk: D, M, T, H, Y) 13. Nyomással a helyére juttatott 14. Bibliai ellenséges, nomád nép tagja 15. ... samaritánus 17. Hettita férfi, Ábrahám tőle vásárolt mezőt 18. Iga betűi keverve 19. *Az idézet második része.* 22. Rangjelző 23. Ilyen karalábé is van 24. Bibliai idézet 25. Az arany vegyjele 26. Maradék maradéka! 27. Farmer márka 28. Tengerben van! 30. Női énekhang 31. Fafajta 33. Bűn 35. Egymást előző betűk az ABC elején 36. Kertművelő eszközét 38. Tartsd a levegőben! 40. Egyiptomi terület, ahol Izráel fiai éltek 43. Megszégyenítő helyzetbe juttatna 44. Háziállat részére készült építmény 48. Üdítőital márka, melyet cukorbeteg is fogyaszthatnak 49. Dátum páratlan betűi 50. Névelő 51. Rostos növény 52. Néhány 53. Bácsi népiesen 55. Két betű kiejtve 56. Házasságban van! 57. A molibdén vegyjele 58. „Megfogván Gájust és ... kik Macedóniából valók” 63. Fába verik 64. Szeleteld! 65. Lápos terület 67. Negyedik lett a futóversenyen 70. Olasz város

FÜGGŐLEGES: 1. A mértékegységek nevében milliószorost jelent 2. Utazni kezd! 3. Nyomják 4. Ilyen rétes is van 5. Csillag, angolul 6. E napon 7. Női név 8. Gál Mária és Fehér Sándor 9. Női név fele 10. „És járt ... az Istennel” 11. Az ENSZ BT állandó tagja 12. Egyszer etet! 13. Fél brilliáns! 15. *Az idézet harmadik része:* (Zárt betűk: Z, Á, N, S, Z) 16. Védelem angolul (SHIELD) 20. Az égbolt egyik legfényesebb csillaga – visszafelé 21. Lelni 23. *Az idézet befejező része:* (Zárt betű: M) 26. ...-beigli 27. Szolmizációs hang 28. Határozórag: -an párja 29. Iszik 32. Istent dicsőítő ének 33. Biztonsági Tanács 34. Nem valódi 37. Prófétaasszony, Fánuel lánya (– ékezet) 39. Kerek szám 41. Oltalmaz 42. Ázsiai főváros, névelővel. 43. Hat kétharmada! 45. Mutatószó 46. Férfinév 47. Tengerben van 52. Petőfi „ismerőse”, keresztnevének kezdőbetűjével 54. Táplálkozol 55. Nem sima felület 56. Erős lendülettel csapsz visszafelé 57. A gyermek felesége 59. Tanulással szerzett tudás – régiesen 60. Részben ismertetjük! 61. Egy helyben van-e? 62. Lévita, Nehémiás idejében 63. Repül 66. VOE 68. Részvénytársaság. 69. Bensőmben van!

Beküldendő:

vízszintes: 1., 19. és függőleges: 15., 23. sorok. A beküldendő bibliai idézetet az ige hely pontos megjelölésével kérjük.

Beküldési határidő: 1992. március 20. (Élő Víz, 1143 Budapest, Gizella u. 37.) A nyertesek között könyvjutalmakat sorsolunk ki!

Az előző számban megjelent rejtvény helyes megfejtése: „TANÍTS MINKET ÚGY SZÁMLÁLNI NAPJAINKAT, HOGY BÖLCS SZÍVHEZ JUSSUNK”.

Könyvjutalmat nyertek: Borbély Józsefné (Csór) Kapcsa Györgyné (*Hajdúsámson*) Nagy Kornélné (*Budapest*).

GYERMEKKÖR

{k1992131}
{k1992132}
{k1992133}
{k1992134}
{k19921D}